

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0096/2013

21.3.2013

RAPORT

referitor la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2011 (2013/2015 (DEC))
Comisia pentru control bugetar

Raportor: Jens Geier

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	4
--	---

<i>Partea I - Raportul special nr. 12/2011 al Curții de Conturi intitulat „Măsurile adoptate de UE au contribuit la adaptarea capacității flotelor la posibilitățile de pescuit disponibile?”....</i>	6
---	---

<i>Partea a II-a - Raportul special nr. 13/2011 al Curții de Conturi intitulat „Modul în care este controlat regimul vamal 42 este de natură să prevină și să detecteze evaziunea în materie de TVA?”</i>	9
---	---

<i>Partea a III-a - Raportul special nr. 14/2011 al Curții de Conturi intitulat „A ameliorat asistența din partea UE capacitatea Croației de a gestiona finanțarea postaderare?”</i>	13
--	----

<i>Partea a IV-a - Raportul special nr. 16/2011 al Curții de Conturi intitulat „Asistența financiară acordată de Uniunea Europeană pentru dezafectarea unor centrale nucleare din Bulgaria, Lituania și Slovacia: realizări și provocări viitoare”</i>	17
--	----

<i>Partea a V-a - Raportul special nr. 1/2012 al Curții de Conturi intitulat „Eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare în domeniul securității alimentare acordat de Uniunea Europeană în Africa Subsahariană”</i>	22
---	----

<i>Partea a VI-a - Raportul special nr. 2/2012 al Curții de Conturi intitulat „Instrumentele financiare cofinanțate de Fondul european de dezvoltare regională în vederea sprijinirii IMM-urilor”</i>	26
---	----

<i>Partea a VII-a - Raportul special nr. 3/2012 al Curții de Conturi intitulat „Fondurile structurale: a reușit Comisia să abordeze cu succes problema deficiențelor identificate în cadrul sistemelor de gestiune și de control ale statelor membre?”</i>	33
--	----

<i>Partea a VIII-a - Raportul special nr. 4/2012 al Curții de Conturi intitulat „Utilizarea fondurilor structurale și a Fondului de coeziune pentru cofinanțarea de infrastructuri de transporturi în porturile maritime: o investiție eficientă?”</i>	37
--	----

<i>Partea a IX-a - Raportul special nr. 5/2012 al Curții de Conturi Europene intitulat „Sistemul informațional comun pentru relațiile externe (CRIS)”</i>	41
---	----

<i>Partea a X-a - Raportul special nr. 6/2012 al Curții de Conturi Europene intitulat „Asistența acordată de Uniunea Europeană comunității cipriote turce”</i>	43
--	----

<i>Partea a XI-a - Raportul special nr. 7/2012 al Curții de Conturi intitulat „Reforma organizării comune a pieței vitivinicole: progresele realizate până în prezent”</i>	47
--	----

<i>Partea a XII-a - Raportul special nr. 9/2012 al Curții de Conturi, intitulat „Audit privind sistemul de control care reglementează producția, procesarea, distribuția și importurile de produse ecologice”</i>	50
<i>Partea a XIII-a - Raportul special nr. 12/2012 al Curții de Conturi intitulat „Au reușit Comisia și Eurostat să îmbunătățească procesul vizând elaborarea de statistici europene fiabile și credibile?”</i>	53
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	58

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2011
(2013/2015(DEC))

Parlamentul European,

- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011¹,
- având în vedere Conturile anuale consolidate ale Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 (COM(2012)0436 - C7-0224/2012)²,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2011, însoțit de răspunsurile instituțiilor³ și rapoartele speciale ale Curții de Conturi,
- având în vedere Declarația de asigurare⁴ privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente întocmită de Curtea de Conturi pentru exercițiul financiar 2011 în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia sa din ... aprilie 2013 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2011, secțiunea III - Comisia⁵ și Rezoluția sa conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia respectivă,
- având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi întocmite în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din ... 12 februarie 2013 privind descărcarea de gestiune care trebuie acordată Comisiei cu privire la execuția bugetară a bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2011 (05752/2013 – C7-0038/2013),
- având în vedere articolele 317, 318 și 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 106a din Tratatul Euratom,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene⁶, în special articolele 55, 145, 146 și 147,

¹ JO L 68, 15.3.2011.

² JO C 348, 14.11.2012, p. 1.

³ JO C 344, 12.11.2012, p. 1.

⁴ JO C 348, 14.11.2012, p. 130.

⁵ Texte adoptate, P7_TA-PROV(2013)0000.

⁶ JO C 248, 16.9.2002, p. 1.

- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului¹, în special articolele 62, 164, 165 și 166,
 - având în vedere articolul 76 și anexa VI la Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0096/2013),
- A. întrucât, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia execută bugetul și gestionează programe, iar în temeiul articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia face acest lucru în cooperare cu statele membre pe propria răspundere, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare;
- B. întrucât rapoartele speciale ale Curții de Conturi oferă informații privind unele motive de îngrijorare legate de execuția fondurilor, utile Parlamentului pentru exercitarea rolului său de autoritate care acordă descărcarea de gestiune;
- C. întrucât observațiile sale privind rapoartele speciale ale Curții de Conturi fac parte integrantă din mai-sus-menționata Decizie a Parlamentului din ... aprilie 2013 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2011, secțiunea III – Comisia.

¹ JO C 298, 26.10.2012, p. 1.

Partea I - Raportul special nr. 12/2011 al Curții de Conturi intitulat „Măsurile adoptate de UE au contribuit la adaptarea capacității flotelor la posibilitățile de pescuit disponibile?”

1. salută raportul Curții de Conturi și ia act de evaluarea sa critică a măsurilor întreprinse atât de Comisie, cât și de statele membre;
2. subliniază faptul că obiectivul proclamat al politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) este promovarea pescuitului sustenabil, ceea ce presupune viabilitatea pe termen lung a sectorului pescuitului și atingerea unui echilibru între resursele halieutice și capacitatea flotei de pescuit, pentru a se evita exploatarea excesivă a efectivelor de pește;
3. constată că, în ciuda faptului că reducerea supracapacității de pescuit a constituit o temă recurentă a reformelor anterioare ale PCP și a fost tratată în rapoartele speciale ale Curții de Conturi nr. 3/1993 și nr. 7/2007, măsurile costisitoare întreprinse până în prezent pentru a reduce supracapacitatea de pescuit prin adaptarea flotei de pescuit la resursele halieutice nu și-au atins obiectivul;
4. recunoaște că, începând din 1995, s-a constatat o tendință de reducere a capturilor halieutice în UE, iar potrivit cărții verzi a Comisiei privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului din 22 aprilie 2009 (COM(2009)0163), această reducere se datorează în mare parte pescuitului excesiv și face parte dintr-un cerc vicios cauzat de un exces al capacității de pescuit și de randamentul economic scăzut al flotei de pescuit;
5. este îngrijorat de faptul că, după ultima reformă a PCP din 2002, capturile halieutice au scăzut cu 1 000 000 de tone, iar numărul locurilor de muncă din sectorul pescuitului a scăzut de la 421 000 la 351 000;
6. ia act de faptul că, deși nu există o definiție oficială a noțiunii de supracapacitate, scăderea capturilor și dispariția de locuri de muncă cauzate de stocurile pescuite în mod excesiv demonstrează existența de facto a supracapacității; solicită Comisiei, prin urmare, să definească noțiunea de supracapacitate și să aibă în vedere măsuri mai semnificative și mai solide pentru a facilita acțiunile care au drept scop armonizarea capacității de pescuit cu posibilitățile de pescuit;
7. consideră că este esențială întocmirea urgentă de către Comisie a unui raport care să cuprindă datele privind supracapacitatea existentă în Uniune, defalcată pe zone de pescuit și pe țări;
8. este îngrijorat, în plus, de faptul că plafoanele stabilite pentru capacitatea flotelor în vederea limitării mărimii flotelor de pescuit nu mai sunt pertinente, deoarece mărimea reală a flotei se situează cu mult sub plafoanele stabilite și chiar ar putea fi cu 200 000 de tone mai mare fără a încălca normele; subliniază, în același timp, că, datorită progreselor tehnologice, capacitatea de pescuit a flotelor a crescut în medie cu 3 % pe an în ultimii zece ani;
9. observă că, în cadrul PCP, capacitatea navelor se măsoară în unități de putere (kilowați) și de mărime (tonaj brut), însă aceste unități de măsură nu țin seama de progresul

tehnologic care a influențat metodele de pescuit, ceea ce complică stabilirea unor obiective adecvate pentru reducerea capacității; constată că Comisia dorește să mențină acești parametri statici până la sfârșitul lui 2015;

10. solicită Comisiei să impună statelor membre obligația de a-și actualiza corect registrele flotei și să stabilească pentru statele membre obligația de a raporta cu privire la eforturile depuse în vederea armonizării capacității de pescuit cu posibilitățile de pescuit;
11. constată că, în ceea ce privește reducerea capacității de pescuit, noua propunere a Comisiei privind PCP pornește de la o abordare nouă, bazată pe piață (sisteme de acordare a drepturilor de pescuit transferabile), întrucât Comisia a ajuns la concluzia că aceste sisteme pot juca un rol pozitiv în reducerea supracapacității de pescuit;
12. își exprimă preocuparea în legătură cu descoperirea unor deficiențe în normele referitoare la tratamentul drepturilor de pescuit atunci când navele de pescuit sunt casate cu ajutorul fondurilor publice și în legătură cu faptul că nu s-au stabilit criterii clare și eficace pentru selecția navelor; consideră că programele de casare au fost implementate parțial în mod defectuos, cu situații în care banii contribuabililor au fost folosiți pentru casarea unor nave deja inactive sau au fost folosiți indirect chiar pentru construirea de nave noi; constată, în același timp, că unele state membre au avut programe de casare care și-au îndeplinit scopul; subliniază, prin urmare, că, pentru a evita abuzurile, sunt necesare măsuri stricte atunci când se recurge la programe de casare ca mod de a reduce supracapacitatea;
13. regretă faptul că investițiile realizate la bordul navelor de pescuit finanțate de la Fondul european pentru pescuit (FEP) ar putea conduce la consolidarea capacității de pescuit a unor nave; consideră că nota interpretativă pregătită de Comisie și transmisă statelor membre în urma raportului special al Curții de Conturi privind capacitatea de pescuit a navelor, în care Curtea de Conturi a solicitat autorităților naționale să aplice controale mai stricte înainte de a adopta decizii cu privire la finanțarea de proiecte de investiții la bordul navelor, este insuficientă;
14. constată că, potrivit punctului 36 din Raportul special nr. 12/2011, deși până la finele anului 2010 execuția FEP în ceea ce privește cheltuielile certificate de statele membre a fost de 645 de milioane EUR, respectiv 15% din suma disponibilă pentru perioada 2007-2013, cea mai mare parte din această sumă a fost declarată în 2010, iar la 31 decembrie 2010 Comisia nu plătit încă 292 de milioane EUR din cauza adoptării cu întârziere a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul european pentru pescuit¹ și a complexității pe care o presupune faza inițială a instituirii sistemelor de control și gestiune de către statele membre; constată că plățile intermediare certificate efectuate de statele membre până la finele lui decembrie 2011 au reprezentat 28 % (1 188 de milioane EUR) din suma globală alocată FEP și salută faptul că ritmul de absorbție a FEP se accelerează în prezent;
15. recomandă statelor membre să ia măsuri pentru

¹ JO L 223, 15.8.2006, p. 1.

- a adapta flotele de pescuit la posibilitățile actuale de pescuit;
 - a garanta că criteriile de selecție pentru programele de dezafectare a navelor de pescuit sunt concepute astfel încât să exercite un impact pozitiv asupra sustenabilității stocurilor halieutice vizate și să evite acordarea de subvenții publice pentru dezafectarea de nave de pescuit inactive;
16. invită Comisia să stabilească plafoane efective pentru capacitatea flotelor de pescuit;
17. consideră că este necesară o reformă a PCP pentru ca aplicarea sa și gestiunea programelor și măsurilor din cadrul acestei politici să se desfășoare la nivel de regiuni;
18. susține recomandările Curții de Conturi conform cărora:
- ar trebui elaborate măsuri prin care să se reducă efectiv excesul de capacitate al flotei de pescuit și să se definească și să se măsoare mai bine capacitatea de pescuit și excesul de capacitate, ținând totodată seama de faptul că ar trebui păstrate locurile de muncă rămase în sectorul pescuitului;
 - ar trebui revăzut sistemul de acordare a asistenței pentru modernizarea navelor și ar trebui clarificat rolul sistemelor de transfer al drepturilor de pescuit;
 - ar trebui stabilite criterii de selecție clare pentru programele de dezafectare a navelor de pescuit;
 - statele membre ar trebui să execute FEP la timp și orice investiție efectuată la bordul navelor finanțată din fonduri publice nu ar trebui să aibă ca rezultat creșterea capacității de pescuit;
 - registrul flotei ar trebui actualizat în mod corect, iar rapoartele statelor membre ar trebui să conțină informațiile necesare și să fie de o calitate corespunzătoare;
19. consideră, de asemenea, că, având în vedere criticile formulate de Curtea de Conturi, devine clar faptul că FEP și PCP reprezintă în prezent un mod ineficient de utilizare a resurselor noastre comune și salută, așadar, faptul că sistemul va fi revizuit în întregime în viitorul apropiat; subliniază că, în procesul de restructurare a acestor programe, este important să se acorde atenție mai ales domeniilor din cadrul politicii în domeniul pescuitului care pot fi tratate în mod optim la nivelul Uniunii, cum ar fi aspectele de mediu, în loc să se concentreze atenția asupra diferitor tipuri de sisteme ineficace de subvenționare;

Partea a II-a - Raportul special nr. 13/2011 al Curții de Conturi intitulat „Modul în care este controlat regimul vamal 42 este de natură să prevină și să detecteze evaziunea în materie de TVA?”

20. salută Raportul special nr. 13/2011 al Curții de Conturi;
21. reamintește că perceperea corectă a taxei pe valoare adăugată (TVA) afectează în mod direct atât economiile statelor membre, cât și bugetul UE, întrucât fraudă fiscală, îndeosebi fraudă în materie de TVA, conduce la pierderi enorme la bugetul UE și pentru economiile statelor membre, contribuind la înrăutățirea crizei datoriei publice; subliniază că fraudă în materie de TVA este estimată la costuri anuale de circa 1 400 de milioane EUR;
22. consideră că, mai ales în actualul context economic, accentul ar trebui pus pe sisteme mai eficiente și mai echitabile de colectare a veniturilor; subliniază că îmbunătățirea acestor sisteme ar trebui să constituie prioritatea fundamentală a Uniunii și a tuturor statelor membre, în special a celor care se confruntă cu cele mai grave dificultăți economice;
23. reamintește că, conform unui studiu comandat de Comisie, diferența medie estimată dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA în Uniune este de 12 %; atrage atenția mai ales asupra faptului că această diferență a atins niveluri alarmante de 30 % și 22 % în Grecia și, respectiv, în Italia, statele membre ce se confruntă cu cea mai dificilă criză a datoriilor;
24. subliniază că, pe lângă evaziunea fiscală și pierderile cauzate de falimente, diferența dintre încasările TVA este atribuită și fraudei, normelor lipsite de transparență, sistemelor incoerente de control și neaplicării sau aplicării doar parțiale a legislației Uniunii în statele membre, și că pierderile de TVA, de miliarde de EUR, sunt în general compensate prin adoptarea de măsuri de austeritate ce afectează cetățenii Uniunii și sunt suportate tocmai de cei ale căror venituri sunt bine justificate și licite;
25. se declară profund îngrijorat de constatările Curții de Conturi, mai ales de cea potrivit căreia doar aplicarea regimului vamal 42¹ a reprezentat în 2009 pierderi extrapolate de aproximativ 2 200 de milioane EUR în cele șapte state membre auditate de Curte, adică echivalentul a 29 % din TVA-ul teoretic aplicabil pentru valoarea impozabilă a tuturor importurilor realizate în temeiul regimului vamal 42 în 2009 în respectivele state membre;
26. subliniază cu îngrijorare constatarea Curții de Conturi că prezentul cadru de reglementare al Uniunii nu asigură gestionarea uniformă și corespunzătoare a acestei scutiri de TVA de către autoritățile vamale ale statelor membre și că acest cadru nu garantează întotdeauna transmiterea informațiilor privind aceste tranzacții către autoritățile vamale din statul membru de destinație, contribuind la vulnerabilitatea

¹ Regimul utilizat de un importator pentru a obține o scutire de TVA în cazul în care bunurile importate vor fi transportate către alt stat membru și TVA-ul este datorat în statul membru de destinație.

sistemului în fața abuzurilor comise de rețele de crimă organizată și de evaziونيști, conducând astfel la grave dezavantaje competitive pentru comercianții de bună credință;

27. atrage atenția asupra constatării Curții de Conturi că autoritățile vamale din statele membre auditate nu asigură nici validitatea și exhaustivitatea datelor și nici îndeplinirea altor condiții pentru aplicarea scutirii;
28. se declară îngrijorat de faptul că Curtea de Conturi a constatat grave deficiențe de control în cadrul procedurilor vamale simplificate, care constituie 70 % din totalul procedurilor vamale, mai ales audituri de slabă calitate sau prost documentate și recurgerea la tehnici de procesare automată a datelor pentru efectuarea de verificări în cadrul procedurilor simplificate care sunt puțin utile; subliniază că aceste deficiențe au condus la pierderi nejustificate la bugetul Uniunii și că efectuarea corectă a vămuirii are un efect direct asupra calculării TVA; regretă faptul că Comisia nu a întreprins măsuri adecvate pentru a remedia aceste aspecte pe parcursul ultimilor 10 ani, ascunzându-se în spatele reglementărilor ce, pe hârtie, păreau corespunzătoare;
29. constată cu regret faptul că, de la introducerea sa, modelul de percepere a TVA-ului a rămas neschimbat; consideră că acesta este învechit, având în vedere numeroasele schimbări care au fost aduse mediului tehnologic și economic;
30. îndeamnă Comisia și statele membre să monitorizeze și să reacționeze eficace la actualele și noile evoluții în domeniul fraudării și solicită Comisiei să informeze Comisia pentru control bugetar, până în septembrie 2013, cu privire la măsurile permanente și temporare luate referitor la regimul vamal 42 nu doar de Uniune, ci și la nivel național, precum și la efectul acestora asupra numărului de cazuri de fraudă; ia act de Cartea verde a Comisiei privind viitorul taxei pe valoarea adăugată – Spre un sistem de TVA mai simplu, mai solid și mai eficient (COM(2010)0695) și solicită elaborarea de propuneri concrete cu privire la reforma TVA;
31. solicită Comisiei să îndemne statele membre să își simplifice legislația în materie de TVA, să introducă un formular standard pentru notificarea autorităților fiscale cu privire la aplicarea TVA și să stabilească o procedură adecvată și uniformă de gestionare a cazurilor de scutire de TVA de către autoritățile vamale din statele membre, precum și să se asigure că aceste texte sunt mai ușor disponibile, traduse cel puțin în engleză, franceză și germană;
32. regretă amânarea intrării în vigoare a Codului Vamal Modernizat așa cum prevăzuse Comisia în propunerea sa de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului Vamal al Uniunii (COM(2012)0064) și consideră că noua dată propusă, 31 decembrie 2020, este inacceptabilă; reamintește că Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat)¹ prevedea ca acesta să intre în vigoare la 24 iunie 2013 și îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsurile necesare pentru accelerarea procesului de pregătire;

¹ JO L 145, 4.6.2008, p. 1.

33. sugerează cu fermitate statelor membre să participe la domeniul de lucru 3 al Eurofisc privind tranzacțiile frauduloase din regimul vamal 4200;
34. sprijină propunerea Comisiei pentru o directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu privire la evaziunea fiscală legată de import și de alte tranzacții transfrontaliere (COM(2008)0805), care vizează introducerea răspunderii comune a comercianților în tranzacțiile care au loc în interiorul Uniunii, importatorii fiind răspunzători solidar și indivizibil pentru cazurile în care raportarea falsă, incompletă sau cu întârziere a unei tranzacții către autoritatea responsabilă pentru TVA a condus la pierderi de TVA și fiind supuși unor sancțiuni adecvate;
35. subliniază importanța unei cooperări mai intense și rapide între statele membre, a unei monitorizări mai bune a schimburilor de informații și a unor contacte mai directe între administrațiile fiscale locale și birourile vamale, inclusiv prin intermediul sistemului online de schimb de informații în materie de TVA (VIES), pentru a se asigura o asistență reciprocă eficace între statele membre;
36. recomandă statelor membre să asigure fără întârziere accesul online al autorităților lor vamale la numerele de identificare de TVA conținute în VIES, pentru a le permite să își îndeplinească obligația de a verifica numerele colectate în declarațiile vamale; solicită Comisiei să informeze lunar comisiile competente ale Parlamentului și Curtea de Conturi cu privire la evoluția acțiunilor de prevenire a fraudelor din cadrul regimului vamal 42 în toate statele membre;
37. solicită Comisiei să creeze un sistem care să combine asistența în domeniul vămii și cooperarea administrativă în materie de TVA pentru a asigura o circulație eficace a informațiilor, astfel încât autoritățile relevante dintr-un domeniu să fie informate periodic despre acțiunile din celălalt domeniu; consideră că acest lucru ar îmbunătăți eficacitatea și rapiditatea cooperării dintre autoritățile competente și ale aplicării TVA-ului în statul membru de destinație;
38. subliniază rolul e-guvernării de a îmbunătăți transparența și de a combate fraudă și corupția, protejând, astfel, fondurile publice; subliniază faptul că Uniunea se află în urma partenerilor săi industriali, printre altele din cauza lipsei interoperabilității sistemelor¹; subliniază că Uniunea trebuie să-și întărească eforturile înspre atingerea unui nou nivel de e-guvernare;
39. subliniază că tranzacțiile documentate electronic, ce nu au loc în numerar, fac mult mai dificilă participarea la economia subterană și că pare să existe o corelație puternică între proporția de plăți electronice dintr-o țară și economia sa subterană²; încurajează statele membre să își reducă pragurile pentru plățile obligatorii, altele decât cele în numerar;
40. susține recomandările Curții de Conturi, în special următoarele:

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 19 mai 2010: O Agendă digitală pentru Europa (COM(2010)0245).

² Economia subterană în Europa, 2010: utilizarea sistemelor de plată electronice pentru a combate economia subterană / Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010.

- recomandarea de a modifica normele de aplicare a Codului vamal cu scopul de a introduce comunicarea obligatorie a numerelor de identificare TVA relevante;
- recomandarea de a modifica Directiva privind TVA-ul pentru a impune răspunderea solidară și indivizibilă a importatorilor pentru pierderea de TVA;
- recomandarea făcută Comisiei de a oferi statelor membre orientări cu privire la asistență și la cooperarea administrativă;
- recomandarea de a asigura verificarea automată a numerelor de identificare TVA și crearea unui profil de risc la nivelul UE pentru regimul vamal 42;
- recomandarea de a modifica Directiva privind TVA-ul pentru a permite armonizarea datelor vamale și fiscale;
- recomandarea de a asigura schimbul de informații necesar pentru corecta percepere a TVA-ului;
- recomandarea de a stabili un schimb de date automat și direct privind tranzacțiile cu risc ridicat din regimul vamal 42;

invită Comisia să prezinte semestrial un raport cu privire la modul și momentul punerii în aplicare a acestor recomandări;

Partea a III-a - Raportul special nr. 14/2011 al Curții de Conturi intitulat „A ameliorat asistența din partea UE capacitatea Croației de a gestiona finanțarea postaderare?”

41. salută Raportul special nr. 14/2011 al Curții de Conturi și aprobă concluziile acesteia, în special constatarea că „la nivel global, asistența de preaderare acordată de UE Croației aduce o contribuție semnificativă la progresul înregistrat de Croația în consolidarea capacității sale administrative pentru gestionarea unei finanțări sporite din partea UE după aderare”; salută rolul semnificativ și pozitiv al asistenței pentru preaderare în procesul de pregătire a autorităților croate pentru gestionarea politicilor de coeziune și dezvoltare rurală în perioada postaderare;
42. regretă faptul că raportul Curții de Conturi nu cuprinde suficiente informații în ceea ce privește nivelul de erori sau fraude, măsurile de urmărire, inclusiv de natură judiciară dacă este necesar, precum și evaluarea performanțelor;
43. subliniază totuși concluzia Curții de Conturi că „până în prezent, această asistență a reușit însă doar parțial să își atingă obiectivele și sunt în continuare necesare progrese la nivelul consolidării capacității în mai multe domenii-cheie, atât înainte, cât și după aderare”; ia act de constatarea Curții de Conturi conform căreia „în ceea ce privește majoritatea domeniilor care beneficiază de asistența de preaderare, Comisia nu consideră încă suficientă capacitatea Croației, astfel încât să o poată autoriza să implementeze asistența fără a fi necesare controalele ex ante ale Comisiei” și că „în pofida unor progrese înregistrate recent, capacitatea de derulare a procedurilor de achiziții și lupta împotriva corupției reprezintă două domenii în care există o nevoie clară de consolidare a sprijinului acordat autorităților croate”;
44. își exprimă preocuparea, având în vedere unele cazuri de lipsă de pregătire din partea administrațiilor și a instituțiilor, precum și tranziția de la finanțarea din fonduri de preaderare către finanțarea din fonduri structurale în procesele anterioare de aderare la Uniune, față de modul în care ar putea fi evitate riscuri similare pentru Croația;
45. este preocupat de faptul că, pe lângă atenția deosebită acordată de Curtea de Conturi alinierii legislației, vor fi necesare o monitorizare continuă și adoptarea de măsuri pentru a aborda:
 - nivelurile inadecvate de absorbție a fondurilor pentru un număr de programe recente;
 - adecvarea auditului extern și a capacității interne de control;
 - stabilitatea procedurilor în cadrul programelor de finanțare;
 - aspectele legate de transparență și necesitatea de a crește gradul de sensibilizare a părților interesate și a publicului larg;
 - problemele legate de eficiență, eficacitate și economie în utilizarea fondurilor, prin evaluări ale performanțelor;

46. susține recomandările Curții de Conturi și, în special, invită Comisia și autoritățile croate să coopereze îndeaproape pentru a spori nivelul de prioritate acordat consolidării capacității de organizare a procedurilor de achiziții publice prin implementarea de planuri de formare la locul de muncă și în afara acestuia, pentru a adopta măsuri mai importante pentru a răspunde nevoilor de consolidare a capacității la nivel regional și local, pentru a dezvolta în continuare evaluarea eficacității proiectelor, a crea un portofoliu de proiecte mature care să aibă capacitatea de a absorbi integral finanțarea sporită disponibilă după aderare, precum și pentru a adopta măsuri în ceea ce privește programele de dezvoltare rurală și a consolida măsurile anticorupție;
47. susține recomandarea transmisă Comisiei de către Curtea de Conturi de a ține cont de experiența dobândită în urma acordării asistenței de preaderare Croației în cadrul procesului de acordare a asistenței de preaderare altor țări, atunci când va fi cazul;
48. salută evaluarea Comisiei cuprinsă în raportul său de monitorizare din 24 aprilie 2012 cu privire la pregătirile de aderare a Croației, în care se menționează că „în general, pregătirile Croației pentru aderarea la UE sunt pe drumul cel bun. Croația a atins un nivel considerabil de aliniere legislativă la *acquis*. Au fost înregistrate progrese suplimentare de la raportul intermediar din 2011 și de la ultima actualizare a tabelelor de monitorizare din toamna anului 2011. Cu toate acestea, Comisia a identificat un număr limitat de aspecte în care sunt necesare eforturi suplimentare”¹;
49. constată că un număr de chestiuni restante trebuie să fie abordate în mai multe capitole din *acquis*; în special, trebuie să se acorde atenție alinierii legislative a legislației secundare privind achizițiile publice, mai ales în ceea ce privește achizițiile publice din domeniul apărării și, de asemenea, punerii în aplicare corespunzătoare a legislației recent adoptate, mai ales la nivel local, având în vedere și gestionarea viitoare a fondurilor structurale;
50. constată, de asemenea, că sunt necesare eforturi permanente în domeniul controlului financiar pentru a îmbunătăți funcționarea generală a controlului intern al finanțelor publice și a auditului extern la nivel central și local, precum și în domeniul dispozițiilor financiare și bugetare, în care este necesar să se continue consolidarea capacității pentru a coordona în mod eficace sistemul general de resurse proprii după aderare și pentru a accelera modernizarea strategiei de control vamal, acordând mai multă atenție controalelor ulterioare vămii;
51. subliniază faptul că sunt necesare eforturi susținute în anumite domenii, în special în agricultură și dezvoltarea rurală, în care trebuie să se acorde atenție continuării alinierii legislative și consolidării capacității administrative în privința plăților directe și a dezvoltării rurale;
52. este preocupat de absorbția scăzută a fondurilor Sapard și IPARD - anumite sectoare sunt în mod special subreprezentate în ceea ce privește implementarea măsurii 1 (investiții în exploatarea agricole), mai ales sectorul laptelui, sectorul serelor și sectorul fructelor și legumelor; consideră că acest fapt indică deficiențe serioase la nivelul

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 24 aprilie 2012: Raport de monitorizare cu privire la pregătirile de aderare a Croației, p. 12.

capacității și al gradului de pregătire a acestor sectoare în vederea absorbției fondurilor UE în viitor;

53. ia act de întârzierile înregistrate în implementarea asistenței pentru preaderare; salută progresele realizate în abordarea acestei probleme și solicită Comisiei și autorităților croate să continue să îmbunătățească viteza de implementare a asistenței, în special prin sprijinirea procesului de consolidare a capacităților; subliniază că întărirea capacităților în cadrul asistenței pentru preaderare ar trebui să vizeze instituțiile centrale, precum și structurile regionale și locale; își exprimă preocuparea cu privire la faptul că, în cazul Croației, acordarea unei atenții insuficiente acestora din urmă poate avea ca rezultat lipsa capacității și a experienței administrative adecvate pentru implementarea asistenței Uniunii;
54. reamintește că scopul asistenței pentru preaderare este, printre altele, acela de a stimula capacitatea statelor candidate de a absorbi în viitor fondurile UE într-un mod eficace și transparent; salută astfel noile strategii utilizate de Comisie în planificarea asistenței pentru preaderare acordată Croației, precum crearea de legături între proiectele specifice de consolidare a capacităților și negocierile de aderare, permițând crearea unor programe operaționale multianuale;
55. solicită Comisiei să eficientizeze la maximum potențialul de învățare la nivel instituțional și de creare de capacități în statele candidate și potențial candidate, în special prin alinierea în continuare a procedurilor asistenței pentru preaderare la cele utilizate în fondurile structurale, Fondul social european și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală.
56. constată totodată că, în ceea ce privește politica regională și coordonarea instrumentelor structurale, sunt necesare eforturi susținute suplimentare în vederea aplicării eficace a planurilor de consolidare a capacității administrative pentru a implementa viitoarea politică de coeziune și pentru a dezvolta o rezervă de proiecte mature;
57. invită autoritățile croate să ia măsuri pentru rezolvarea chestiunilor menționate mai sus și invită Comisia să transmită un raport referitor la progresul înregistrat de Croația în rezolvarea acestor aspecte, precum și a altor chestiuni restante;
58. salută progresele înregistrate de Croația în consolidarea capacității sale instituționale și administrative și în consolidarea gestiunii asistenței pentru preaderare;
59. salută înființarea în decembrie 2011 a Ministerului croat pentru Dezvoltare Regională și Fonduri UE, precum și faptul că ministrul pentru dezvoltare regională și fonduri UE a fost numit, de asemenea, viceprim-ministru, fapt care demonstrează angajamentul noului guvern față de dezvoltarea regională și utilizarea fondurilor Uniunii;
60. constată faptul că Croația a depus eforturi considerabile pentru introducerea unui sistem de bună gestiune financiară și control, care ar trebui să conducă la eliminarea prevăzută a controalelor ex ante în a doua jumătate a anului 2012; subliniază totuși că este nevoie de acțiuni susținute suplimentare având în vedere că, în majoritatea domeniilor, Comisia nu a autorizat încă Croația să pună în aplicare asistența pentru preaderare fără verificări ex ante;

61. salută faptul că noua lege privind achizițiile publice a intrat în vigoare în ianuarie 2012, asigurând o transparență sporită, precum și faptul că în 2011 s-a realizat proiectul de înfrățire parțială din cadrul IPA 2008, intitulat „Consolidarea capacităților pentru remedierea neregulilor în procedurile de achiziții publice”, care a inclus, printre altele, acțiuni de sensibilizare;
62. îndeamnă Comisia și autoritățile croate să acorde prioritate creării unor capacități robuste privind achizițiile publice; subliniază, în acest context, că lupta împotriva corupției joacă un rol central în întregul proces de aderare, iar neaplicarea măsurilor preventive împotriva corupției va împiedica absorbția asistenței Uniunii în viitor;

Partea a IV-a - Raportul special nr. 16/2011 al Curții de Conturi intitulat „Asistența financiară acordată de Uniunea Europeană pentru dezafectarea unor centrale nucleare din Bulgaria, Lituania și Slovacia: realizări și provocări viitoare”

63. subliniază că dezafectarea centralelor nucleare este o problemă care va căpăta o importanță din ce în ce mai mare în anii următori, deoarece o treime dintre cele 133 de reactoare în funcțiune în 14 state membre vor fi dezafectate până în 2025¹;
64. solicită Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru industrie, cercetare și energie să țină seama de constatările Comisiei pentru control bugetar atunci când se va negocia cadrul financiar multianual (2014-2020);

Constatările Curții de Conturi

65. subliniază faptul că, în rezumat, constatările Curții de Conturi sunt următoarele:
- „(a) Ca urmare a unui cadru lax al politicii în acest domeniu, programele nu beneficiază de o evaluare detaliată a necesităților, de stabilirea unei ordini a priorităților sau de stabilirea unor obiective specifice și a rezultatelor care trebuie obținute. Responsabilitățile stabilite au un caracter difuz, în special cu referire la monitorizare și la îndeplinirea obiectivelor programelor în ansamblu. Supravegherea exercitată de Comisie se concentrează pe execuția bugetară și pe implementarea proiectelor.
 - (b) Nu este disponibilă nicio evaluare detaliată care să facă referire la progresele realizate în cadrul procesului de dezafectare și de atenuare a efectelor cauzate de închiderea anticipată. Pentru proiectele majore de infrastructură, s-au observat întârzieri și depășiri de costuri.
 - (c) Deși oprirea reactoarelor a avut loc între anii 2002 și 2009, programele nu au antrenat încă schimbările de ordin organizatoric necesare pentru a permite operatorilor să devină organizații eficiente axate pe dezafectare.
 - (d) Resursele financiare disponibile în prezent (printre care este inclusă o contribuție din partea UE, până în 2013, în valoare de 2,85 miliarde de euro) se vor dovedi insuficiente, iar deficitul de finanțare este substanțial (în jur de 2,5 miliarde de euro).”²;
66. în plus, constată că schema de finanțare propusă de Comisie nu a făcut obiectul unei evaluări ex-ante detaliate;

Concluziile Parlamentului

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 12 decembrie 2007: Al doilea raport privind utilizarea resurselor financiare alocate pentru dezafectarea instalațiilor nucleare, a combustibilului ars și a deșeurilor radioactive (COM(2007)0794), p. 10.

² Raportul special nr. 16/2011 p. 7.

67. constată că situația descrisă în raportul Curții de Conturi se referă la perioada de până la sfârșitul anului 2010 și că, ulterior acestei date, Comisia a luat un număr de inițiative;
68. ia act de faptul că obiectivul general al Uniunii în domeniul energiei nucleare este sporirea la maximum a siguranței nucleare;
69. ia act de avizul Comisiei în care se menționează instituirea unui cadru procedural care stabilește obiective specifice, definește roluri și responsabilități și definește clar cerințele de raportare și supraveghere¹;
70. ia act de răspunsul Comisiei în care se explică faptul că evaluarea nevoilor a făcut parte din evaluarea de impact (SEC(2011)1387) realizată în 2011; constată că evaluarea de impact s-a referit la progresele realizate până în prezent, la provocările rămase și la situația generală a finanțării;
71. reamintește că în tratatele de aderare a Bulgariei și Slovaciei se stabilesc ca limită pentru acordarea de asistență financiară din partea Uniunii anul 2009, respectiv anul 2006;
72. salută propunerea de regulament al Consiliului privind sprijinul din partea Uniunii acordat programelor de asistență pentru dezafectare nucleară din Bulgaria, Lituania și Slovacia (COM(2011)0783), care se bazează pe consultarea extensivă cu părțile interesate, cu statele membre în cauză – Bulgaria, Lituania și Slovacia – și cu grupuri de experți legate de dezafectare; salută faptul că constatările cuprinse în rezoluția Parlamentului din 5 aprilie 2011², precum și concluzia și recomandările auditului de performanță privind dezafectarea, realizat de Curtea de Conturi în 2011, au fost folosite drept contribuții;
73. observă faptul că experții au solicitat un plan de dezafectare solid și complet, ca bază pentru continuarea execuției ajutorului de la Uniune, inclusiv estimări de cost complete până la finalizarea dezafectării; consideră că ar trebui să se prezinte indicații clare despre cofinanțarea națională, precum și despre modul de a asigura această finanțare națională pe termen lung;
74. ia act cu satisfacție de faptul că etapele-cheie, așa cum sunt definite în evaluarea de impact a Comisiei³, au fost sprijinite în mod explicit de către părțile interesate, la fel și direcționarea sprijinului acordat de Uniune pentru realizarea etapelor importante cu cea mai mare valoare adăugată la nivelul Uniunii; constată că, încă de la început, ar trebui să se aibă în vedere procedurile de asigurare a conformității și de monitorizare îndeaproape a costurilor;
75. reamintește și subliniază angajamentele reciproce asumate de Uniune și de Bulgaria, Slovacia și Lituania cu privire la dezafectarea a patru unități ale centralei nucleare de la

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 13 iulie 2011: Utilizarea resurselor financiare acordate în perioada 2004-2009 Lituaniei, Slovaciei și Bulgariei în sprijinul dezafectării unor centrale nucleare oprite anticipat în temeiul tratatelor de aderare (COM(2011)0432).

² Rezoluția Parlamentului European din 5 aprilie 2011 referitoare la eficiența și eficacitatea finanțării UE în domeniul dezafectării centralelor nucleare din noile state membre (JO C 296 E, 2.10.2012, p. 19).

³ SEC(2011)1387, p. 34, a se vedea anexa 1.

Kozlodui, a unităților 1 și 2 ale centralei nucleare Bohunice V1 și a unităților 1 și 2 ale centralei nucleare de la Ignalina;

76. deplânge faptul că, în cazul centralei nucleare Ignalina, proiecte foarte relevante, cum ar fi B1 și B234 au înregistrat întârzieri semnificative din cauza litigiilor tehnice și comerciale, care au produs prejudicii economice ample și întreruperi în cadrul procesului de dezafectare;
77. consideră că foaia de parcurs cu soluții tehnice convenite care a fost adoptată în iulie 2012 de centrala nucleară Ignalina și NUKEM/GNS reprezintă un important pas înainte în procesul de depășire a impasului privind instalația B1 de stocare intermediară a combustibilului uzat;
78. deplânge faptul că raportul detaliat privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a foii de parcurs, așteptat pe 5 octombrie 2012, nu a fost publicat la termenul prevăzut;
79. salută progresele înregistrate în privința unora dintre aspectele vizate de foaia de parcurs, cum ar fi validarea recipientelor și măsurile de îmbunătățire referitoare la macarale;
80. rămâne totuși îngrijorat că nu s-a ajuns încă la un acord în ceea ce privește chestiunile pendinte, cum ar fi problema amortizoarelor și manipularea scurgerilor și a combustibilului deteriorat, ceea ce împiedică, prin urmare, punerea în aplicare rapidă a foii de parcurs menționate mai sus;
81. îndeamnă ambele părți implicate să încheie un acord rapid și în timp util cu privire la toate problemele rămase;
82. sprijină concluziile misiunii de informare a Comisiei pentru control bugetar efectuate în Lituania în perioada 10-12 iulie 2012 și, în acest privință, consideră că asistența financiară a Uniunii ar trebui să fie suspendată până la atingerea la un acord în cazul proiectelor B1 și B234;
83. sprijină propunerea Comisiei de alocare suplimentară a 230 de milioane EUR pentru centrala nucleară Ignalina pentru perioada 2014-2017; reiterează faptul că fondurile ar trebui alocate doar dacă au fost îndeplinite condițiile ex-ante prevăzute în propunerea de regulament al Consiliului menționată mai sus; consideră că asistența financiară din partea Uniunii ar trebui convenită după această dată;
84. insistă ca activitatea de dezafectare să fie planificată într-un mod sigur și eficient care să permită eliberarea rapidă a autorizației de dezafectare, conform calendarelor indicate în respectivele planuri de dezafectare;
85. solicită Comisiei să trimită Parlamentului o estimare a finanțării necesare pentru dezafectarea ireversibilă și completă a celor trei centrale nucleare;
86. reamintește faptul că doar autoritățile naționale de reglementare în domeniul nuclear pot elibera autorizații pentru dezafectare persoanelor juridice, în strictă conformitate cu legislația națională aplicabilă;

87. invită guvernul Lituaniei să înființeze o echipă independentă de management al proiectelor pentru proiectele B1 și B234; observă că ar trebui instituit și un management independent al proiectelor implementate de centrala nucleară Ignalina, astfel cum a propus Biroul Național de Audit din Lituania;
88. cere, în cazul în care acest lucru nu a fost încă realizat, stabilirea unui termen clar, neechivoc pentru achiziționarea autorizațiilor pentru dezafectare;
89. ia act cu îngrijorare de întârzierile în construirea și finalizarea instalațiilor intermediare de stocare a combustibilului uzat întrucât, în lipsa unor astfel de instalații, barele de combustibil nuclear nu pot fi îndepărtate; observă că, în ceea ce privește centrala nucleară de la Ignalina, îndepărtarea și stocarea intermediară în condiții de siguranță a barelor de combustibil nuclear de la unitatea 2 trebuie să fie o prioritate;
90. solicită ca litigiile legate de interpretările diferite ale tratatelor și de atribuirile de contracte, precum și actualele litigii tehnice și comerciale dintre centrala nucleară Ignalina și contractantul principal pentru cele două proiecte să facă obiectul unei proceduri de arbitraj; observă că orice asistență financiară suplimentară din partea Uniunii ar trebui să fie suspendată până la soluționarea litigiului; invită Comisia să prezinte Parlamentului un raport anual privind situația la momentul respectiv;
91. este profund îngrijorat de faptul că, potrivit estimării Curții de Conturi, lipsesc fonduri necesare pentru finalizarea proiectelor de dezafectare în sumă de 2 500 milioane EUR; acest lucru creează astfel o lacună financiară considerabilă;
92. invită Comisia să coopereze cu guvernele Bulgariei, Lituaniei și Slovaciei și să accelereze progresele în dezafectarea centralelor nucleare punând la dispoziție fonduri suficiente până în 2017 sau, după caz, 2020; invită Comisia, de asemenea, să stabilească obiective ambițioase de punere în aplicare și să monitorizeze progresele în direcția acestor obiective; consideră că trebuie aplicate sancțiuni pentru neîndeplinirea obiectivelor respective; solicită prezentarea unui raport anual către Parlament cu privire la progresele realizate;
93. constată că, de la debutul dezafectării centralelor nucleare din Lituania, Slovacia și Bulgaria, responsabilitatea și obligațiile statelor participante la procesul de dezafectare nu au fost clar definite; constată că povara asupra statelor membre care își închid centralele nucleare, provenită din responsabilitatea pentru întregul proces de dezafectare, a fost disproporționată pentru statele membre;
94. salută faptul că propunerea de regulament al Consiliului menționată mai sus (COM(2011)0783) nu stabilește doar obiective generale, ci și obiective specifice, măsurabile, realizabile, relevante și precizate în timp pentru cele trei state membre; ia act de faptul că obiectivele și indicatorii de performanță care se vor stabili în continuare vor fi definiți la nivel de proiect, în cadrul măsurilor de punere în aplicare și în programele anuale de activitate;
95. consideră că, în propunerea de regulament al Consiliului, temeiul juridic pentru acordarea de fonduri suplimentare pentru programul Ignalina ar trebui să fie Protocolul

nr. 4 la actul de aderare, nu articolul 203 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice;

96. salută faptul că, cel târziu la finele anului 2015, Comisia va realiza un raport de evaluare privind realizarea obiectivelor în cazul tuturor măsurilor, la nivelul rezultatelor și al impactului, eficiența utilizării resurselor și valoarea adăugată europeană, în vederea unei decizii de modificare sau suspendare a măsurilor; solicită Comisiei să îi pună la dispoziție o copie a raportului de evaluare;
97. solicită Băncii Europene de Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) să pună la dispoziția Parlamentului rapoartele sale privind implementarea proiectelor în Bulgaria, Lituania și Slovacia;
98. solicită Comisiei și Curții de Conturi să evalueze valoarea adăugată a cooperării cu BERD și capacitatea acesteia de a acționa ca gestionar de fonduri, dat fiind faptul că Uniunea furnizează 96% din finanțare;
99. solicită Comisiei să întocmească un raport privind procesul de dezafectare care are loc în cele trei țări; solicită Comisiei să întocmească un raport privind procesul de dezafectare a centralei nucleare de la Greifswald, pentru a stabili cele mai bune practici tehnice și organizatorice, creând astfel o referință pentru viitoare proiecte de dezafectare;

Partea a V-a - Raportul special nr. 1/2012 al Curții de Conturi intitulat „Eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare în domeniul securității alimentare acordat de Uniunea Europeană în Africa Subsahariană”

100. salută raportul Curții de Conturi și concluzia sa generală conform căreia ajutorul pentru dezvoltare în domeniul securității alimentare acordat de Uniune în Africa Subsahariană este în cea mai mare parte eficace și aduce o contribuție importantă la atingerea securității alimentare în țările partenere în care securitatea și sustenabilitatea sectorului agricol nu sunt încă garantate; cu toate acestea, menționează că, în conformitate cu raportul Curții de Conturi, se mai pot aduce îmbunătățiri semnificative în mai multe domenii;
101. ia act cu satisfacție de constatarea Curții de Conturi conform căreia, acolo unde securitatea alimentară este inclusă în strategia privind Fondul european de dezvoltare (FED), ajutorul pentru dezvoltare acordat de Uniune este deosebit de relevant pentru nevoile și prioritățile Africii Subsahariene și că Comisia a concentrat ajutorul pentru dezvoltare din partea Uniunii asupra țărilor care au cel mai mare număr de persoane malnutrite;
102. este de acord cu Curtea de Conturi în ceea ce privește necesitatea de a acorda o atenție sporită securității alimentare în cadrul asistenței pentru dezvoltare a Uniunii;
103. regretă faptul că în cadrul celui de-al zecelea FED securitatea alimentară, agricultura și dezvoltarea rurală au fost selectate drept sector central pentru mai puține țări partenere decât în cadrul celui de-al nouălea FED și că unele țări care se confruntă cu insecuritate alimentară au primit un ajutor de dezvoltare redus din partea Uniunii în acest domeniu sau nu l-au primit deloc; este de acord cu observațiile Curții de Conturi conform cărora această evoluție este în discordanță cu situația critică în ceea ce privește atingerea Obiectivului de dezvoltare al mileniului 1 (eradicarea sărăciei extreme și a foametei) și cu prioritatea crescută pe care se preconiza că trebuie să o acorde FED securității alimentare; solicită Comisiei și statelor membre să acorde o atenție sporită acestui domeniu atunci când elaborează documentele de strategie de țară pentru FED și să aloce mai multe fonduri în acest sens;
104. sprijină recomandarea Curții de Conturi privind evaluarea structurată a situației securității alimentare în fiecare țară și examinarea sistematică a posibilităților de a acorda un sprijin relevant din partea Uniunii în cursul programării de către Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Comisie a ajutorului Uniunii pentru dezvoltare; invită Direcția Generală Dezvoltare și Cooperare din cadrul Comisiei – EuropeAid să asigure integrarea datelor și a analizelor de la birourile locale ale Direcției Generale Ajutor Umanitar și Protecție Civilă și din alte surse și să contribuie la asigurarea disponibilității unor sisteme eficace de avertizare timpurie privind insecuritatea alimentară; solicită, de asemenea, SEAE să contribuie la asigurarea creării unor capacități guvernamentale corespunzătoare de gestionare sustenabilă a acestor sisteme, precum și la asigurarea aplicării unor strategii de prevenire, promovând reziliența celor mai vulnerabili;

105. remarcă faptul că, după criza alimentară din 2008, care a afectat în mod sever multe țări din Africa Subsahariană, prețurile la alimente au revenit treptat la nivelurile anterioare, existând probabilitatea ca volatilitatea și speculația să continue; invită Comisia să elaboreze strategii de reacție la diferite situații de urgență, prezentând orice propunere relevantă în acest sens; invită Comisia să ia, de asemenea, act de faptul că prețurile în creștere treptată ale produselor alimentare reprezintă o parte a unei tendințe ascendente marcate, pe termen lung, mai degrabă decât un fenomen pe termen scurt și, în consecință, este nevoie de o strategie generală pe termen lung legată direct de obiectivele de dezvoltare mai largi; solicită includerea în cadrul financiar multianual 2014-2020 a unui nou mecanism privind produsele alimentare sau a unui mecanism comparabil care să asigure capacitatea Uniunii de a răspunde rapid la noi crize alimentare folosind fonduri similare, dată fiind imprevizibilitatea unor noi crize alimentare și volatilitatea crescută a prețurilor produselor alimentare; consideră că speculațiile financiare exacerbează volatilitatea prețurilor la alimente și că este necesar, așadar, să se adopte măsuri eficace împotriva acestor speculații, inclusiv reglementarea și controlul piețelor de instrumente derivate;
106. regretă că, în pofida unei creșteri economice puternice, un sfert din populația din Africa Subsahariană suferă încă de malnutriție; subliniază că regiunea dispune de tehnologia, cunoștințele și resursele naturale necesare pentru a schimba această situație; subliniază că pacea, democrația și stabilitatea politică sunt esențiale având în vedere că accesul la terenuri și piețe, drepturile de proprietate intelectuală și educația vor permite sporirea influenței și a responsabilității guvernelor și autorităților publice;
107. ia act de lacunele evidențiate de Curtea de Conturi în coordonarea utilizării resurselor alocate în cadrul FED și al liniei bugetare „securitate alimentară” pentru perioada 1996-2006; invită Comisia să armonizeze obiectivele celor două instrumente pentru ca acestea să poată fi complementare și ca fondurile să fie utilizate în modul cel mai eficient posibil;
108. consideră că Comisia ar trebui să țină seama în mod sistematic de situația securității alimentare și de insecuritatea alimentară cronică, în special atunci când pune în aplicare politica de dezvoltare a Uniunii;
109. subliniază că este important să se consolideze legătura dintre ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare pentru a asigura eficacitatea ajutorului; reafirmă că este important să se aloce o cotă-parte adecvată din ajutorul Uniunii pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări (ODA) către sectorul agricol; regretă faptul că, începând cu anii 1980, s-a înregistrat o scădere dramatică a nivelului de ajutor pentru dezvoltare alocat agriculturii și solicită Comisiei să acorde prioritate agriculturii în cadrul ajutorului său pentru dezvoltare, incluzând acordarea de ajutor către agricultori pentru accesarea piețelor; subliniază că ajutorul pentru dezvoltare face parte dintr-un mecanism mai amplu în care comerțul, transferul de fonduri și alte surse de venit sunt în prezent mai importante decât ansamblul plăților ODA acordate majorității țărilor în curs de dezvoltare și că politica agricolă comună împiedică relațiile comerciale libere și echitabile cu piețele emergente;

110. subliniază că întregul lanț alimentar, de la producător la consumator, trebuie să fie analizat pentru a spori reziliența sectorului agricol; consideră că angajamentele politice pe termen lung luate de guverne în Africa Subsahariană sunt necesare pentru a reduce vulnerabilitatea sectorului agricol; atrage atenția asupra faptului că subvențiile temporare sub formă de semințe rezistente în condiții meteorologice extreme pot constitui un dispozitiv de siguranță pentru agricultorii la scară mică și familii, care, altfel, ar fi grav afectați; subliniază importanța sistemelor de alertă timpurie și a activităților preventive în ceea ce privește igiena, semințele și hrana pentru animale; regretă faptul că violența și insecuritatea sunt un obstacol în calea unei securități alimentare viitoare;
111. subliniază nevoia de a se pune din nou accentul asupra politicii alimentare dincolo de ajutorul alimentar, asupra cooperării dintre donatori și dintre donator și beneficiar printr-un parteneriat local consolidat la nivel european și mondial, precum și asupra rolului crucial al țărilor partenere pentru a asigura îndeplinirea cerințelor de bază pentru progrese semnificative în acest sector, cum ar fi pacea internă și investițiile în infrastructura rurală; subliniază în plus că dezvoltarea socială și economică pe termen lung necesită surse de venit sustenabile, diferite de ajutorul acordat; consideră că relații comerciale libere și echitabile între Europa și țările în curs de dezvoltare, care să respecte principiile Organizației Mondiale a Comerțului, sunt esențiale pentru consolidarea securității alimentare și accelerarea dezvoltării umane în Africa Subsahariană;
112. este de acord cu observațiile Curții de Conturi potrivit cărora o perioadă mai lungă de aplicare a Mecanismului pentru produse alimentare (2008-2010) ar fi fost mai potrivită, date fiind obiectivele sale și decalajul de finanțare existent între sfârșitul perioadei de programare și următoarea perioadă de programare pentru FED (din 2014); subliniază importanța asigurării continuității ajutorului, dată fiind volatilitatea continuă și nivelul ridicat al prețurilor la bunurile de larg consum; subliniază necesitatea de a asigura, în strânsă cooperare cu Programul alimentar mondial, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură și Fondul Internațional pentru Dezvoltarea Agricolă, complementaritate și sinergie între programele Uniunii de securitate alimentară și programele acestor instituții și ale altor donatori internaționali;
113. este profund preocupat de constatarea Curții de Conturi potrivit căreia alimentația a fost neglijată și consideră că acest fapt este îngrijorător, deoarece malnutriția are consecințe extrem de grave, în special dacă apare în timpul sarcinii sau în primii doi ani de viață, putând cauza daune ireversibile; atrage atenția asupra faptului că malnutriția este un obstacol în calea dezvoltării umane, provocând daune ireversibile indivizilor și pierderi economice și sociale importante țărilor; salută hotărârea Comisiei, exprimată în Comunicarea sa privind un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară (COM(2010)0127), de a integra în programele Uniunii o dimensiune privind nutriția; repetă apelul adresat Comisiei de a prezenta o comunicare specială privind această dimensiune și de a integra în politica sa de dezvoltare strategii raționale și multisectoriale privind nutriția; subliniază că una dintre intervențiile cele mai importante și mai rentabile constă în emanciparea femeilor, un demers amplu care permite familiilor să acorde prioritate îngrijirii medicale și nutriției copiilor;

114. ia act de constatarea Curții de Conturi potrivit căreia intervențiile Uniunii sunt în general bine concepute și reușesc să obțină majoritatea rezultatelor preconizate, dar regretă faptul că calitatea obiectivelor a fost variabilă și dificil de măsurat în lipsa unor indicatori de performanță și că sustenabilitatea rezultatelor este problematică în jumătate dintre intervențiile auditate; solicită Comisiei să stabilească obiective mai realiste și măsurabile pentru intervenții și să îmbunătățească definiția lor în cadrul programelor de sprijin bugetar general, în care ar trebui să se acorde o atenție deosebită încurajării antreprenoriatului în rândul populației tinere aflate în creștere și abordării problemei discriminării femeilor în sectorul agricol;
115. este în continuare convins de importanța pe care o are, pentru securitatea alimentară, aducerea în prim-plan a aspectelor nutriționale ale asistenței pentru dezvoltare și solicită Comisiei să furnizeze un raport scris cu privire la progresele înregistrate în acest sens până în primăvara anului 2013;
116. constată că impactul global al măsurilor adoptate de Uniune în domeniul securității alimentare este determinat, de asemenea, de politicile Uniunii în domeniile agriculturii, pescuitului, energiei și comerțului; subliniază nevoia de a garanta coerența politicilor în favoarea dezvoltării, în conformitate cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și faptul că aceste politici ar trebui să respecte și să ilustreze principiul de „a nu cauza prejudicii”;
117. este de acord cu opinia Curții de Conturi potrivit căreia Comisia ar trebui să se străduiască să sprijine mai bine sustenabilitatea financiară a programelor agricole și a celor de prestații sociale;

Partea a VI-a - Raportul special nr. 2/2012 al Curții de Conturi intitulat „Instrumentele financiare cofinanțate de Fondul european de dezvoltare regională în vederea sprijinirii IMM-urilor”

118. salută Raportul special nr. 2/2012, care se concentrează asupra măsurilor de inginerie financiară cofinanțate de Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) în perioadele de programare 2000-2006 și 2007-2013; constată că Raportul special nr. 2/2012 prezintă informații cu privire la eficacitatea și eficiența măsurilor de inginerie financiară cofinanțate de FEDER și se bazează pe auditarea unui eșantion de proiecte realizate în Regatul Unit, Germania, Slovacia, Ungaria și Portugalia;
119. consideră că un astfel de raport de audit ar fi foarte util și la sfârșitul perioadei de programare 2007-2013, permițând formularea unor concluzii suplimentare privind performanța instrumentelor financiare cofinanțate de FEDER în vederea sprijinirii întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri); consideră în același timp că redactarea unui astfel de raport la sfârșitul perioadei respective va oferi posibilitatea evitării greșelilor făcute, ducând implicit la creșterea eficacității și eficienței viitoarelor măsuri de inginerie financiară cofinanțate de FEDER;
120. subliniază faptul că IMM-urile constituie piatra de temelie a economiei Uniunii, creând locuri de muncă, favorizând inovarea și generând venituri; constată totuși că IMM-urile pot suferi de un deficit de finanțare, care se traduce prin imposibilitatea de a avea acces la tipul și la volumul de finanțare de care au nevoie la un moment dat;
121. recunoaște că, într-o perioadă de constrângeri fiscale și de reducere a capacității de împrumut a sectorului privat, IMM-urile și în special microîntreprinderile au fost cele mai afectate și astfel acestea ar trebui să beneficieze de un sprijin consolidat din partea Uniunii pentru a continua să genereze locuri de muncă, inovare și creștere economică; observă că ar trebui acordată o atenție deosebită IMM-urilor care contribuie la dezvoltarea durabilă la nivel local și că politica de coeziune, reprezentând principalul instrument de investiții pentru convergență și dezvoltare durabilă al Uniunii în ansamblul ei, constituie unul dintre cele două canale principale de sprijin ale UE pentru IMM-uri; subliniază, prin urmare, că utilizarea instrumentelor financiare în cadrul politicii de coeziune pentru sprijinirea IMM-urilor ar trebui consolidată în viitor, întrucât în acest mod se poate garanta reînnoirea fondurilor, se pot promova parteneriatele public-private și se poate obține un efect de multiplicare la nivelul bugetului Uniunii;
122. reamintește faptul că, pentru încurajarea spiritului antreprenorial, Uniunea implementează politica privind întreprinderile și politica de coeziune utilizând, în principal, granturi, însă apelând din ce în ce mai mult la instrumente financiare în cadrul FEDER; constată că instrumentele financiare sunt instrumente rambursabile și reînnoibile, de care pot beneficia astfel mai multe valuri succesive de IMM-uri;
123. recunoaște faptul că, pentru implementarea programelor de punere la dispoziție a accesului la finanțare, este necesară implicarea activă a intermediarilor financiari, care convertesc fondurile publice în instrumente financiare destinate IMM-urilor; constată că

finanțarea publică se poate completa cu fonduri suplimentare furnizate de sectorul privat, astfel majorându-se suma totală disponibilă pentru realizarea de investiții în IMM-uri; constată că această activitate este, în general, definită drept efect de pârgăhie sau efect multiplicator;

124. subliniază faptul că limitarea accesului la finanțare a condus la o scădere a numărului de întreprinderi nou-înființate și astfel rolul pe care instrumentele financiare cofinanțate de către FEDER îl joacă în stimularea antreprenoriatului este din ce în ce mai important;
125. reamintește faptul că auditul Curții de Conturi s-a concentrat asupra măsurilor de inginerie financiară cofinanțate de FEDER în perioadele de programare 2000-2006 și 2007-2013, precum și faptul că rezultatele auditului se bazează pe verificarea directă a unui eșantion de proiecte și pe examinarea sistemelor de gestionare, de monitorizare și informaționale ale Comisiei și ale statelor membre;
126. ia act de faptul că auditul Curții de Conturi s-a concentrat pe trei tipuri principale de instrumente financiare: participare la capital, împrumuturi și garanții; constată că toate acestea constituie instrumente eligibile pentru cofinanțare din partea FEDER, dar trebuie să respecte normele Uniunii și naționale privind eligibilitatea; reamintește că auditul a avut drept principal obiectiv să evalueze dacă fondurile FEDER acordate pentru măsuri de inginerie financiară destinate IMM-urilor au fost cheltuite într-un mod eficient și eficace;
127. salută constatările și recomandările Curții de Conturi cu privire la analiza deficitului de finanțare; constată că în propunerea legislativă¹ privind următoarea perioadă de programare această analiză capătă un caracter obligatoriu și îmbracă forma unei evaluări ex-ante; solicită Comisiei să introducă cerințe relevante, inclusiv criterii de evaluare cuantificabile, referitoare la rolul și aplicarea evaluării ex ante în reglementările pertinente, în corpul actului de bază; consideră că și problema dispozițiilor reînnoibile ar trebui să fie abordată în propunerea legislativă privind următoarea perioadă de programare;
128. constată că regulamentele privind fondurile structurale autorizează recurgerea la un tratament preferențial al sectorului privat în defavoarea sectorului public; invită Comisia să prezinte o justificare corespunzătoare pentru această poziție privilegiată, având în vedere că acest tratament ar putea limita capacitatea de a relua în posesie fondurile excedentare și posibilitatea de a le aloca altor IMM-uri;
129. este preocupat de faptul că Curtea de Conturi a constatat că eficacitatea și eficiența măsurilor au fost diminuate de următoarele deficiențe importante:
 - analizele deficitului de finanțare a IMM-urilor, în cazurile în care existau, erau afectate de deficiențe considerabile și nu erau publicate în mod sistematic;

¹ Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (COM(2011)0615/2).

- regulamentele privind fondurile structurale, care au fost concepute inițial pentru granturi, prezintă deficiențe semnificative, întrucât nu țin seama de particularitățile instrumentelor financiare;
 - întârzierile care au intervenit înainte ca fondurile să ajungă la IMM-uri au fost semnificative, iar în comparație cu alte programe ale UE destinate IMM-urilor, FEDER a avut o performanță slabă în ceea ce privește atragerea de investiții private;
130. reamintește, de asemenea, că, în avizul său referitor la instrumentele financiare inovatoare în contextul următorului cadru financiar multianual¹, Comisia pentru dezvoltare regională din cadrul Parlamentului a solicitat să se garanteze fără întârziere claritatea, simplitatea și transparența cadrului legislativ referitor la instrumentele financiare, precum și trimiteri juridice coerente pentru definițiile instrumentelor financiare;
131. constată cu îngrijorare că rapoartele anuale anterioare privind punerea în aplicare, comitetele de supraveghere și indicatorii programelor operaționale au fost considerate neadecvate sau necorespunzătoare pentru obiectivele și scopurile instrumentelor financiare; salută evoluțiile înregistrate în activitatea de raportare și monitorizare a programului JEREMIE;
132. regretă faptul că, la nivelul fondurilor de participare, Curtea de Conturi nu a constatat o participare importantă din partea sectorului privat, situație valabilă atât pentru perioada de programare 2000-2006, cât și pentru perioada de programare 2007-2013; este surprins că, în general, nu există prevederi explicite cu privire la efectul multiplicator în acordurile de finanțare încheiate între autoritățile de management și intermediarii financiari, cu excepția cazului anumitor fonduri de investiții prin plasament în acțiuni, care impuneau coinvestitorilor privați prevederi obligatorii privind efectul multiplicator;
133. sprijină solicitarea Curții de Conturi privind o definiție mai clară a conceptului de efect multiplicator în cadrul instrumentelor financiare; subliniază totuși că, având în vedere presiunea exercitată pentru a obține un randament mai accentuat, este important să se reamintească faptul că instrumentele financiare utilizate în cadrul politicii de coeziune finanțează în general proiecte în regiuni mai puțin dezvoltate și în regiuni care se confruntă cu dificultăți economice, cu scopul de a ameliora situațiile de eșec al pieței și de investiții suboptimale, așadar instrumentele financiare din cadrul politicii de coeziune nu se concentrează doar asupra profitabilității pe termen scurt, ci și asupra maximizării beneficiilor socio-economice, în special la scară regională și locală; subliniază că guvernarea pe mai multe niveluri și gestiunea partajată în elaborarea și punerea în funcțiune a programelor reprezintă conceptele fundamentale ale politicii de coeziune care permit autorităților regionale și naționale să se implice în planificarea și implementarea programelor; subliniază, prin urmare, că cadrul legislativ trebuie să mențină un anumit nivel de flexibilitate și în ceea ce privește definițiile și cerințele referitoare la efectul multiplicator;

¹ Aviz anexat la raportul A7-0270/2012.

134. recunoaște potențialul instrumentelor de inginerie financiară inovatoare pentru strângerea de capital și creșterea investițiilor, spre deosebire de granturi, percepute în mod consecvent de către beneficiarii lor a fi excesiv de împovărătoare și birocratice; subliniază că instrumentele de inginerie financiară ar putea juca un rol important în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 prin atragerea de fonduri de la alți investitori în domenii de mare interes pentru Uniune;
135. constată, de asemenea, că în cazul instrumentelor de participare la capital și al instrumentelor de împrumut, Curtea de Conturi a constatat că efectul multiplicator obținut nu a fost unul semnificativ și că a fost chiar mai scăzut decât nivelurile de referință utilizate ca bază de comparație; constată cu satisfacție că, în schimb, în cazul instrumentelor de garantare, efectul multiplicator a fost mai ridicat;
136. invită Comisia să ia măsuri, fără întârziere, cu privire la constatările Curții de Conturi; consideră că este deosebit de important ca, în viitor, FEDER să poată atrage mai multe investiții private, pe măsura contribuțiilor publice;
137. își exprimă îngrijorarea cu privire la întârzierile frecvente în obținerea de finanțare de către IMM-urile din statele membre; invită Comisia și autoritățile de management să evite întârzierile în furnizarea accesului la finanțare IMM-urilor legate mai curând de cauze de ordin administrativ, juridic, organizatoric sau strategic; regretă faptul că, din punctul de vedere al autorităților de management, această situație face ca alternativa – de a utiliza banii sub formă de granturi pentru IMM-uri – să devină mai atractivă;
138. îndeamnă Comisia să prezinte cât mai curând posibil o propunere generală, care să ofere clarificări cu privire la problemele cauzate de seria actuală de definiții ale IMM-urilor, care variază în Uniune în funcție de diferite scopuri și obiective, precum și posibilele modalități de remediere a situației;
139. regretă faptul că, în anumite cazuri, informațiile privind costurile de administrare suportate de IMM-uri nu au existat sau nu au fost fiabile; invită autoritățile competente să îmbunătățească situația actuală și să furnizeze în viitor toate informațiile relevante; recunoaște că ar trebui să se facă distincția în ceea ce privește costurile instrumentelor de inginerie financiară (respectiv costurile de gestionare a fondului de participare JEREMIE și costurile de gestionare ale intermediarilor financiari) și costurile suportate de IMM-uri;
140. regretă faptul că, în anumite cazuri, intermediarii financiari desemnați de autoritățile de management din statele respective au impus IMM-urilor plata costurilor de refinanțare și de procesare; subliniază faptul că costurile de refinanțare și de procesare ar trebui să constituie cheltuieli obișnuite de funcționare ale intermediarilor financiari;
141. subliniază importanța simplificării procedurilor administrative în ceea ce privește accesul la finanțare și reducerea cerințelor privind cofinanțarea;
142. este preocupat de faptul că orientările furnizate de Comisie nu stabilesc termeni și condiții în așa fel încât să se prevină situația în care IMM-urilor li se impune plata unor costuri care nu sunt bazate pe expunerea la riscul de IMM asumat sau pe serviciul furnizat de intermediarii financiari;

143. recomandă Comisiei, ținând cont de complexitatea care caracterizează, în egală măsură, instrumentele financiare, gestiunea partajată și normele privind ajutoarele de stat și fondurile structurale, să îmbunătățească sistemele de comunicare și de monitorizare dintre Comisie, autoritățile de management și beneficiari (intermediarii financiari) și să furnizeze, având în vedere noile dispoziții ale cadrului de reglementare privind perioada 2007-2013, orientări și îndrumări mai bune;
144. sprijină recomandarea Curții de Conturi, potrivit căreia Comisia ar trebui să pună la dispoziție un sistem de monitorizare și de evaluare fiabil și solid din punct de vedere tehnic, care să fie specific instrumentelor financiare; invită Comisia să respecte, totodată, recomandarea Curții de Conturi în ceea ce privește acordul cu statele membre referitor la un număr mic de indicatori măsurabili, relevanți, specifici și uniformi care să fie aplicați rezultatelor instrumentelor financiare și care ar consolida atât procesele de monitorizare, cât și de audit;
145. constată că fragmentarea teritorială și masa critică insuficientă afectează atractivitatea instrumentelor financiare și impun anumite condiții financiare și posibile costuri de gestionare la un nivel relativ ridicat; constată că aceste caracteristici ale FEDER au constituit un obstacol pentru buna gestiune financiară a instrumentelor financiare de-a lungul diverselor perioade de programare care stau la baza acordării de sprijin IMM-urilor prin FEDER;
146. regretă faptul că, în cursul procesului de alocare a fondurilor din programele operaționale, autoritățile publice care nu sunt în mod normal familiarizate cu modalitățile de finanțare a IMM-urilor au alocat fondurilor contribuții publice într-un mod care a făcut ca, de multe ori, dimensiunea acestor fonduri să nu atingă o masă critică; insistă asupra faptului că la baza acestei situații se regăsește natura diferită a programelor operaționale tematice, cu numeroase obiective economice, de mediu, sociale și teritoriale;
147. consideră că, atunci când propun măsuri de inginerie financiară, autoritățile de management ar trebui să se asigure că propunerea lor este justificată în mod corespunzător printr-o analiză de înaltă calitate a deficitului de finanțare a IMM-urilor, bazată pe o metodologie standardizată și acceptată de comun acord; este de acord cu faptul că, înainte de a aproba programe operaționale, inclusiv măsuri de inginerie financiară, Comisia ar trebui să verifice dacă acestea sunt coerente cu analiza deficitului de finanțare a IMM-urilor și ar trebui să se asigure că această analiză este de calitate suficientă;
148. își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa informației în statele membre referitoare la sursele de finanțare pentru IMM-uri; sprijină recomandarea făcută de Curtea de Conturi potrivit căreia, pentru a optimiza mărimea finanțării acordate IMM-urilor, este necesar să crească cât mai mult posibil gradul de sensibilizare a părților interesate cu privire la nevoile specifice de finanțare ale IMM-urilor;
149. consideră că efectul multiplicator ar trebui să ilustreze măsura în care s-a atras finanțare privată prin contribuțiile financiare inițiale ale Uniunii și ale statelor membre; este de părere că cofinanțarea instrumentelor financiare de către statele membre ar trebui considerată, alături de contribuția Uniunii, o parte din finanțarea publică;

150. consideră că aspectele ce urmează să fie acoperite de actele delegate, acte menite să cuprindă elemente neesențiale ale legislației UE, nu ar trebui să țină, de fapt, de elementele-cheie ale viitorului sistem de coeziune¹;
151. recomandă cu fermitate Consiliului și Comisiei ca, la elaborarea propunerilor de regulamente privind fondurile structurale, să furnizeze un cadru de reglementare mai adecvat, astfel încât concepția și implementarea măsurilor de inginerie financiară să nu fie afectate de deficiențele cadrului de reglementare al fondurilor structurale sau de constrângerile geografice și efectele de dispersie; solicită ca lecțiile învățate din perioada curentă de programare să se reflecte în elaborarea propunerilor pentru normele privind fondurile structurale; consideră, în special, că propunerile ar trebui să aibă în vedere mai degrabă performanța și rezultatele decât simpla lor respectare;
152. susține faptul că Comisia ar trebui să pună la dispoziție un sistem de monitorizare și de evaluare fiabil și solid din punct de vedere tehnic, care să fie specific instrumentelor financiare, precum și faptul că în cadrul proceselor de monitorizare, de raportare și de audit ale Comisiei ar trebui să se facă o diferențiere între instrumentele financiare și granturile propriu-zise și ar trebui să se poată cunoaște cu precizie suma de bani care a fost plătită efectiv IMM-urilor; încurajează Comisia și statele membre să convină, în special, cu privire la un număr mic de indicatori măsurabili, pertinenti, specifici și uniformi care să fie aplicați rezultatelor instrumentelor financiare;
153. este de acord cu faptul că Comisia ar trebui să exploreze posibilitatea de a pune la dispoziția statelor membre structuri și instrumente „la cheie” de inginerie financiară care să se adreseze IMM-urilor (de exemplu, granturi cu plata de redevențe, vehicule de investiții special concepute) doar în cazul în care acestea ar accelera implementarea și ar reduce costurile de administrare, dar în așa fel încât această condiție prealabilă să nu împiedice în mod excesiv oportunitățile IMM-urilor de a utiliza aceste sisteme de finanțare; subliniază importanța asigurării faptului că ingineria financiară rămâne în continuare flexibilă pentru a se adapta la diferențele regionale și la schimbările pieței;
154. constată că statele membre ar trebui, cu sprijinul Comisiei, să depună eforturi pentru a include într-un singur program operațional pentru fiecare stat membru toate instrumentele financiare cu cofinanțare în cadrul FEDER care se adresează IMM-urilor sau într-o singură axă prioritară în programul operațional național dintr-un stat membru pentru a raționaliza procesul de planificare și pentru a elimina unul dintre principalii factori identificați drept cauză a întârzierilor;
155. consideră că Comisia ar trebui să propună o definiție comună a efectului multiplicator și concepte standard de reciclare în regulamentele privind fondurile structurale, în funcție de tipul de fond sau de fond de participare, precum și să solicite, cu titlu de obligații contractuale, coeficienți minimi ai efectului multiplicator, perioade minime de reînnoire și furnizarea datelor care să permită calcularea indicatorilor care măsoară efectul multiplicator; este de părere că conceptul de valoare adăugată ar trebui considerat drept

¹ Precum adoptarea cadrului strategic comun, adoptarea unor norme detaliate privind instrumentele financiare; responsabilitățile statelor membre privind procedura pentru raportarea neregulilor și recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit; condițiile auditurilor la nivel național; criteriile de acreditare pentru autoritățile de management și cele de certificare.

o componentă importantă în calcularea coeficienților efectului multiplicator pentru a obține obiective de politică relevante, precum și pentru a lua în considerare condițiile pieței; consideră că, în acest scop, este de dorit să se exprime clar conceptul de valoare adăugată europeană în cadrul juridic pentru perioada 2014-2020;

156. solicită Consiliului și Comisiei să analizeze modalități alternative de a oferi în continuare sprijin IMM-urilor prin intermediul instrumentelor de inginerie financiară în cazul în care cadrul aferent politicii de coeziune este considerat a fi neadecvat; constată că aceste instrumente ar trebui să fie sprijinite de către Comisie, fie prin programe pe care aceasta să le gestioneze la nivel central, fie prin vehicule de investiții special concepute, care să coopereze cu Comisia și cu statele membre, sau să fie sprijinite în mod direct de către statele membre;
157. reamintește că avizul sus-menționat al Comisiei pentru dezvoltare regională referitor la instrumentele financiare inovatoare în contextul următorului CFM a salutat extinderea aplicării instrumentelor financiare în cadrul politicii de coeziune la toate obiectivele tematice și la toate fondurile cadrului strategic comun pe durata următoarei perioade de programare;

Partea a VII-a - Raportul special nr. 3/2012 al Curții de Conturi intitulat „Fondurile structurale: a reușit Comisia să abordeze cu succes problema deficiențelor identificate în cadrul sistemelor de gestiune și de control ale statelor membre?”

158. salută Raportul special nr. 3/2012 al Curții de Conturi; sprijină toate recomandările formulate de Curte și invită Comisia să le pună cât mai curând în practică;
159. se declară mulțumit de faptul că Comisia a inițiat acțiuni corective sistematice și că acțiunile solicitate au reprezentat în 90 % din cazuri o reacție adecvată la deficiențele identificate (punctul 27);
160. observă că aproximativ 75 % din solicitările bazate pe rapoartele anuale menționate la articolul 13 din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 438/2001¹ nu au fost urmate de corecții financiare; prin urmare, invită Comisia să prezinte informații cu privire la motivele care au stat la baza neaplicării corecțiilor financiare în acest context;
161. este îngrijorat de faptul că cerințele Comisiei din perioada de programare 2000-2006 privind implementarea controalelor de nivel primar variază, întrucât acest lucru ar putea duce la nedepistarea cheltuielilor neconforme; invită Comisia să asigure consecvența solicitărilor în ceea ce privește controalele de nivel primar și să prezinte informații cu privire la perioadele de programare de după 2000-2006; observă că temeiul juridic pentru perioada 2007-2013 obligă autoritățile de gestionare să efectueze o verificare administrativă, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1828/2006², a tuturor cererilor de rambursare depuse de beneficiari;
162. solicită Comisiei să disemineze pe o scară și mai largă liste de verificare detaliate și manuale de bune practici (axate în principal pe regulile de eligibilitate), care să fie respectate de către statele membre, și să își consolideze supravegherea modului în care aceste elemente sunt luate în considerare;
163. consideră că controalele de nivel primar au o deosebită importanță pentru garantarea unui indice de eroare fiabil încă de la începutul procesului de implementare; consideră, așadar, că autoritatea de gestionare ar trebui să fie acreditată de Comisie sau Comisia ar trebui să o asiste și să o supravegheze în ceea ce privește efectuarea controalelor de nivel primar menționate mai sus;
164. este îngrijorat totuși mai ales de următoarele observații:
 - a fost nevoie în medie de 30 de luni pentru aplicarea acțiunilor corective (punctul 32), statele membre vizate fiind în principal responsabile de întârzieri, deși

¹ Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin fondurile structurale (JO L 63, 3.3.2001, p. 21).

² Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european de dezvoltare regională (JO L 371, 27.12.2006, p. 1).

Comisia a fost responsabilă parțial în 39 % din cazuri, iar în 5 % din cazuri a fost responsabilă în totalitate (punctul 35);

- Comisia a obținut un nivel ridicat de asigurare cu privire la caracterul adecvat al corecțiilor financiare doar în 67 % din cazuri (punctul 55);
 - Comisia a obținut un nivel ridicat de asigurare cu privire la faptul că sistemele de gestiune și de control ale statelor membre s-au îmbunătățit în urma acțiunilor corective (punctul 64) doar în 28 % din cazuri, ceea ce înseamnă că va trebui depus un efort considerabil în cadrul procesului de închidere a perioadei de programare;
165. este, de asemenea, îngrijorat de constatarea Curții de Conturi potrivit căreia auditurile desfășurate de Comisie pentru examinarea situației acțiunilor întreprinse, al căror scop a fost verificarea fiabilității declarațiilor statelor membre, au impus aplicarea de către statele membre a unor acțiuni corective suplimentare în 78 % din cazuri (punctul 45); prin urmare, este îngrijorat de faptul că, în unele cazuri, Comisia s-a bazat pe informații ce puteau fi nefiababile, fără a pune la îndoială într-o măsură suficientă informațiile prezentate de statele membre (de exemplu, punctul 57 și casetele 9 și 12), și că nu a verificat în mod corespunzător fiabilitatea informațiilor în cauză; atrage atenția asupra faptului că lipsa fiabilității declarațiilor prezentate de statele membre impune utilizarea de către Comisie a unor resurse de audit suplimentare; recunoaște, de asemenea, că este necesar să se găsească un echilibru just între costurile și beneficiile auditurilor de examinare a situației acțiunilor întreprinse (punctul 46);
166. consideră că se poate obține un nivel substanțial mai ridicat de eficiență prin consolidarea rolului Comisiei mai curând în cadrul verificărilor ex-ante, decât în cadrul verificărilor ex-post;
167. reamintește Comisiei că indicele de eroare din domeniul de politică „Coeziune” a crescut, potrivit Raportului anual pentru 2010 al Curții de Conturi, fapt care inversează tendința pozitivă observată în exercițiile precedente și contravine accelerării reducerii indicilor de eroare solicitate de Parlament în cadrul procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar 2008¹;
168. reafirmă importanța rolului de supraveghere ce revine Comisiei pentru ca aceasta să își poată asuma răspunderea finală pentru execuția bugetului, inclusiv în domeniile de gestiune partajată; reamintește planul de acțiune privind întărirea rolului de supraveghere al Comisiei din cadrul gestiunii partajate a acțiunilor structurale (COM(2008)0097) și cadrul juridic îmbunătățit pentru perioada de programare 2007-2013, al căror obiectiv este reducerea nivelului de eroare din acțiunile structurale, protejând astfel bugetul UE; observă însă că planul de acțiune din 2008 a intrat în vigoare abia la sfârșitul perioadei de programare 2000-2006 și a putut acoperi astfel numai procesul de închidere a perioadei respective; prin urmare, invită Comisia să

¹ A se vedea punctul 4 din Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 conținând observațiile ce fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea III - Comisia și agențiile executive (JO L 252, 25.9.2010, p. 39).

aplice integral în perioada de programare 2007-2013 și după aceasta măsurile menționate în planul de acțiune; în acest sens, solicită Comisiei să realizeze o reducere considerabilă și constantă a indicilor de eroare, în special în programele susceptibile să aibă indicii de eroare cei mai ridicați; propune Curții de Conturi să realizeze regulat o evaluare a calității tehnice și etice a autorităților naționale de audit, în special în ceea ce privește independența lor, și să își prezinte constatările și concluziile Parlamentului și Consiliului;

169. subliniază faptul că celeritatea este esențială în procesul de control pentru a garanta protejarea intereselor financiare ale contribuabililor europeni; invită Comisia să acorde prioritate unei acțiuni de control, de evaluare și de luare a unor măsuri cât mai curând posibil în viitorul său proces de supraveghere a gestionării acestor fonduri;
170. consideră că îmbunătățirea rolului de supraveghere al Comisiei este un proces permanent; subliniază, în acest context, observația Curții de Conturi potrivit căreia sistemele de gestiune și de control nu sunt neapărat eficace în permanență doar pentru că au fost eficace cândva, în trecut, deoarece sistemele, efectivele de personal și entitățile responsabile de gestionarea acțiunilor structurale se pot schimba; invită Comisia să aprobe în totalitate recomandările Curții de Conturi; consideră că planul de acțiune trebuie îmbunătățit în cazul în care nu se realizează așteptările privind îmbunătățirea gestiunii financiare a Comisiei;
171. solicită Comisiei să depună eforturi pentru a garanta că statele membre nu afectează continuitatea programelor prin schimbarea entităților, sistemelor și personalului responsabil de controlul fondurilor structurale care au fost deja certificate de Comisie ca fiind eficace;
172. ia act cu satisfacție de numărul ridicat de acțiuni preventive, inclusiv de corecții financiare, aplicate de Comisie în urma adoptării planului de acțiune în 2008; solicită, așadar, Comisiei să pună la dispoziție informații cu privire la efectul acestor corecții asupra indicelui de eroare global pentru perioada de programare 2000-2006;
173. reiterează ideea unui „audit unic” lansată de Curtea de Conturi în Avizul său nr. 2/2004; consideră că, în cadrul unui sistem de control intern eficace și eficient, la baza administrației de la toate nivelurile ar trebui să se afle principii și standarde comune¹;
174. este convins că, și în continuare, Comisia ar trebui să vizeze implementarea principiului auditului unic; subliniază că asigurarea calității acțiunilor întreprinse de autoritățile de audit în perioada de programare actuală și în perioadele viitoare, precum și garantarea independenței lor sunt de importanță primordială și că, pentru realizarea acestui scop, este esențial să se stabilească standarde comune clare și transparente pentru aceste audituri; observă că, atât timp cât rezultatele autorităților de audit sunt fiabile, bugetul Uniunii ar putea fi protejat în mod adecvat chiar dacă indicii de eroare sunt ridicați, deoarece Comisia ar putea să aplice corecții financiare pentru a contracara indicii de

¹ A se vedea punctul 61 din Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2011 conținând observațiile ce fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2009, secțiunea III - Comisia și agențiile executive (JO L 250, 27.9.2011, p. 33).

eroare în cauză; reafirmă însă faptul că, în acest caz, contribuabilul de la nivel național este nevoit să plătească de două ori, fapt care demonstrează că prevenirea erorilor este o metodă mult mai eficientă decât corectarea lor mai târziu, atât pentru Comisie, cât și pentru statele membre vizate; subliniază îndeosebi, în acest sens, a doua liniuță din recomandarea 1 a Curții de Conturi și solicită insistent Comisiei să pună în practică recomandarea respectivă;

175. invită Comisia să finalizeze închiderea perioadei de programare 2000-2006, ținând seama în mod corespunzător de observațiile Curții de Conturi, și să informeze Parlamentul cu privire la modul în care va asigura legalitatea și regularitatea în cadrul acestui proces;
176. invită, de asemenea, Comisia să țină cont de învățămintele extrase din raportul Curții de Conturi și să monitorizeze implementarea acțiunilor structurale din perioada 2007-2013, precum și să țină seama, în cadrul discuțiilor privind viitoarele acțiuni structurale din perioada 2014-2020, de observațiile Curții de Conturi;
177. este ferm convins că Comisia ar trebui să se implice mai mult în procesul de monitorizare a fondurilor structurale prin acordarea în continuare de asistență și prin supravegherea autorităților de gestionare și de certificare din statele membre, precum și a organismelor de lichidare, în toate fazele implementării și verificării, pentru a asigura un proces și mai eficient, care consumă mai puțin timp și mai puține resurse;

Partea a VIII-a - Raportul special nr. 4/2012 al Curții de Conturi intitulat „Utilizarea fondurilor structurale și a Fondului de coeziune pentru cofinanțarea de infrastructuri de transporturi în porturile maritime: o investiție eficace?”

Introducere

178. salută raportul Curții de Conturi și ia act de evaluarea critică atât a performanței Comisiei, cât și a performanței statelor membre în ceea ce privește eficacitatea și rentabilitatea execuției fondurilor în domeniul proiectelor cofinanțate vizând porturile maritime;
179. salută faptul că majoritatea recomandărilor Curții de Conturi au fost acceptate de către Comisie;
180. consideră că majoritatea acțiunilor întreprinse de Comisie pentru a preveni viitoare deficiențe de tipul celor revelate în raport sunt în măsură să contribuie la atingerea obiectivului de a spori eficacitatea și rentabilitatea cheltuielilor;
181. consideră, cu toate acestea, că sunt necesare acțiuni suplimentare din partea Comisiei;

Constatări

182. este îngrijorat de următoarele aspecte:
- din 27 de proiecte analizate, patru nu au fost terminate în momentul finalizării raportului, iar două erau încă neterminate în ianuarie 2012;
 - procedurile administrative pentru emiterea autorizațiilor și a permiselor de construcție au fost adeseori lungi și greoaie, iar în unele cazuri au cauzat întârzieri și costuri suplimentare;
 - două proiecte aveau obiective care nu corespundeau nici politicii de transporturi, nici descrierii furnizate în programul operațional în cadrul căruia fuseseră finanțate;
183. ia act de următoarele aspecte:
- în momentul în care a fost finalizat raportul, patru proiecte nu erau date în folosință, deși erau terminate; între timp au fost date în folosință;
 - niciuna dintre regiuni nu dispunea de un plan pe termen lung în materie de dezvoltare portuară; totuși, existența unor astfel de planuri nu constituia o condiție pentru finanțare;
184. este de acord cu Comisia că rezultatele și impactul investițiilor în infrastructura de transport nu sunt întotdeauna resimțite imediat după finalizarea lucrărilor de construcții, fiind nevoie de ceva timp pentru ca ele să se materializeze;

185. concludă că

- Comisia nu primește suficiente informații privind stadiul proiectelor, deoarece informațiile disponibile nu au declanșat măsuri de remediere a deficiențelor proiectelor;
- notele orientative și seminarele de formare oferite de Comisie nu au fost suficiente pentru a atrage îndeajuns atenția asupra principiilor bunei gestiuni financiare;
- dispozițiile legale care reglementează rolul consultativ al Comisiei în comitetele de monitorizare pot impune limitări prea stricte, iar „celelalte instrumente” de care dispune și care sunt destinate să influențeze eficacitatea cheltuielilor pot să nu dea rezultatele scontate, Curtea de Conturi constatând că există puține dovezi că Comisia a intervenit în cadrul comitetelor pentru a asigura eficacitatea cheltuielilor sau pentru a stabili indicatori de rezultat sau de impact;
- deoarece sunt destinate unei fracțiuni minore a populației, porturile de agrement nu pot fi considerate o îmbunătățire a accesibilității insulelor și, prin urmare, construcția lor nu corespunde politicii de transporturi, cu excepția acelor cazuri în care navele mici sunt folosite de obicei ca mijloace de transport regulat între insule, iar construcția unui port de agrement ar oferi populației în ansamblu o conectivitate îmbunătățită;
- docurile uscate pentru construcții speciale nu corespund obiectivelor din orientările TEN-T, chiar dacă pot fi utilizate pentru întreținere, deoarece nu respectă niciuna dintre „Specificațiile pentru proiectele de interes comun privind rețeaua de porturi maritime” în sensul definiției din secțiunea 5 punctul 2 partea III din anexa II la Decizia nr. 1692/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 1346/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului²;

Recomandările Curții de Conturi

186. susține recomandările Curții de Conturi conform cărora Comisia ar trebui

- să ia măsuri astfel încât existența unei strategii cuprinzătoare pe termen lung în materie de dezvoltare portuară să devină o condiție pentru acordarea de ajutoare pentru infrastructuri portuare maritime în cadrul politicii de coeziune;
- să efectueze vizite la fața locului vizând aspecte de eficacitate în cursul construcției;
- să efectueze, pe baza unei analize a riscurilor, controale ex post cu privire la modul de utilizare a infrastructurilor cofinanțate și la performanța acestora;

¹ JO C 228, 9.9.1996, p. 1.

² JO C 185, 6.7.2001, p. 1.

- să consolideze procedura de evaluare aferentă proiectelor majore și proiectelor din cadrul Fondului de coeziune, pentru a îmbunătăți procesul de detectare a deficiențelor grave și a lua măsuri corespunzătoare pentru remedierea acestora;
- să ia măsuri pentru introducerea principiului că finanțarea oferită de Uniune este condiționată de rezultate;
- să încurajeze utilizarea de către autoritățile de gestionare a unor indicatori de rezultat și de impact;

187. salută faptul că Comisia

- a propus, drept condiție prealabilă, existența unui plan strategic pe termen lung pentru luarea oricărei decizii de finanțare pentru cadrul politicii de coeziune pentru 2014-2020;
- a introdus vizite la fața locului în cadrul proiectelor și a organizat reuniuni tehnice cu autoritățile relevante;
- a început să realizeze audituri de finalizare pentru proiectele cofinanțate de FEDER și de Fondul de coeziune în perioada de programare 2000-2006, pe baza unei analize a riscurilor;
- a consolidat procedura decizională în perioada 2007-2012 standardizând-o pentru proiectele majore, introducând formulare-tip pentru solicitări și consultări obligatorii cu serviciile relevante din cadrul Comisiei și creând inițiativa JASPERS (Asistență comună în vederea sprijinirii proiectelor în regiunile europene), care ar trebui să le permită statelor membre să depună solicitări mai bune;
- a elaborat un cadru pentru auditul performanței care urmează să constituie baza pentru prima tranșă de audituri specifice ce se vor desfășura începând din 2012 și a solicitat, în propunerea sa privind cadrul pentru politica de coeziune pentru 2014-2020, elaborarea unui cadru de performanță care să includă dreptul Comisiei de a suspenda plățile în cazurile în care există diferențe semnificative între realizări efective și obiectivele intermediare și țintele stabilite;

Alte recomandări

188. solicită Comisiei:

- să urmeze integral recomandările Curții de Conturi de a utiliza indicatori de rezultate și de impact nu numai la nivel de priorități, ci – cu un domeniu de aplicare adecvat impactului posibil al unui proiect individual– și la nivel de proiecte;
- să introducă dispoziții pentru ca evaluarea rezultatelor și impactului investițiilor în infrastructuri de transport să se realizeze după finalizarea lucrării de construcție,

într-un moment în care se preconizează că rezultatele și impactul investiției vor fi vizibile;

- să efectueze o analiză prin care să compare termenul mediu de finalizare și calitatea procedurilor administrative din toate statele membre în cazul proiectelor cofinanțate comparabile, pentru a recomanda aplicarea celor mai bune practici;
- să ia în considerare faptul că deficiențele în ceea ce privește realizarea obiectivelor intermediare nu sunt cauzate întotdeauna de o gestiune defectuoasă și să excludă din propunerea sa privind cadrul de performanță suspendarea plăților în cazul în care nerealizarea de către investiții a rezultatelor dorite nu ar fi putut fi evitată și/sau nu ar fi putut fi prevăzută în prealabil;
- să sporească volumul de informații disponibile privind evoluția proiectelor și să solicite remedierea deficiențelor depistate ca condiție pentru continuarea finanțării; constată lipsa de informații privind punerea în aplicare a proiectelor este intolerabilă;
- să analizeze eficacitatea seminarelor de formare și a notelor orientative destinate să sensibilizeze beneficiarii cu privire la principiile bunei gestiuni financiare;
- să propună modificarea dispozițiilor juridice pentru a conferi comitetelor de monitorizare un rol consultativ mai eficace și să analizeze eficacitatea „celorlalte instrumente” menționate anterior destinate să influențeze eficacitatea cheltuielilor;

Partea a IX-a - Raportul special nr. 5/2012 al Curții de Conturi Europene intitulat „Sistemul informațional comun pentru relațiile externe (CRIS)”

189. salută Raportul special nr. 5/2012 al Curții de Conturi întrucât oferă Parlamentului, ca autoritate de control și care acordă descărcarea de gestiune, informații despre execuția bugetului;
190. se declară satisfăcut de opinia generală a Curții de Conturi că „sistemul CRIS răspunde într-un mod eficace, în cea mai mare parte, necesităților Comisiei în materie de informații în domeniul acțiunilor externe” (punctul 75); este îngrijorat, totuși, de anumite deficiențe critice detectate în raport;
191. solicită Comisiei să definească rolul și obiectivele CRIS, acestea nemaifiind actualizate de când a intrat sistemul în funcțiune în 2002, în ciuda numeroaselor modificări ale conținutului său;
192. aprobă toate recomandările Curții de Conturi; invită Comisia să le implementeze cât de curând posibil pentru a remedia astfel deficiențele încă existente;
193. subliniază că orice schimbare a rolului și orice modificare adusă CRIS ar trebui să reflecte noile provocări ale politici externe a Uniunii, introduse de Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, pentru a asigura o calitate mai bună și coerența îmbunătățită a datelor;
194. subliniază necesitatea de a adapta funcțiile de raportare ale CRIS la competențele Parlamentului în domeniile politicii externe și al controlului bugetar;
195. consideră drept esențială recomandarea nr. 1, conform căreia ar trebui să se enunțe în mod clar rolul atribuit sistemului informațional CRIS, în special în raport cu sistemul contabil bazat pe angajamente al Comisiei Europene – ABAC;
196. consideră că o îmbunătățire a integrității datelor între CRIS și ABAC este indispensabilă pentru raportarea activităților externe ale Uniunii de o manieră coerentă, transparentă, actualizată și fiabilă; subliniază că ar trebui evitată dublarea funcțiilor ABAC în CRIS;
197. se declară îngrijorat cu privire la următoarele observații ale Curții de Conturi privind eficiența și eficacitatea CRIS:
 - rolul sistemului CRIS nu a fost definit în mod corespunzător în raport cu ABAC, ceea ce a cauzat dublarea multora din funcțiile acestui sistem (punctele 34 și 35) și pune sub semnul întrebării valoarea adăugată a CRIS în ceea ce privește introducerea operațiunilor financiare în sistemul CRIS în general (punctul 35);
 - informațiile furnizate de CRIS nu sunt întotdeauna fiabile (punctele 39-41, 49-52 și 54-56) și uneori necesită ajustări manuale suplimentare (răspunsul Comisiei la punctul 52) din cauza unor deficiențe la nivelul sistemului de coduri atribuite datelor (punctele 38-41) sau a unor date lipsă sau nevalide (punctele 49-51, 54 și 55);

- întârzierile semnificative în înregistrarea informațiilor (facturi și rapoarte de audit) în CRIS (punctul 57);
 - ușurința de utilizare a CRIS rămâne cea mai urgentă deficiență (punctul 43 și figura 3);
198. se declară îngrijorat cu privire la faptul că aceste deficiențe ar putea să însemne că informațiile transmise Parlamentului, ca autoritate care acordă descărcarea de gestiune, nu sunt fiabile (de exemplu punctul 39 referitor la cheltuielile defalcate pe țări); recunoaște eforturile întreprinse de Comisie până în prezent (îndeosebi răspunsurile Comisiei la punctele 35, 52 și 54); invită Comisia, totodată, să remedieze aceste deficiențe cât de curând posibil pentru a asigura buna gestiune financiară a CRIS; sugerează să se acorde o atenție specială evitării dublării de funcții, întrucât este o practică inefficientă și poate conduce la înregistrarea greșită a datelor;
 199. remarcă, de asemenea, că trebuie îmbunătățită funcționalitatea CRIS pentru a furniza informații agregate privind țările beneficiare, domeniile de politică și instrumentele financiare, ceea ce, în prezent, este dificil sau chiar imposibil de realizat; subliniază necesitatea de a îmbunătăți eficiența și eficacitatea sistemului pentru operatori, prin raționalizarea și consolidarea codificării datelor;
 200. ia act de explicațiile Curții de Conturi referitoare la lipsa analizei costurilor CRIS, ca rezultat al unui audit realizat pentru analizarea capacității CRIS de a furniza Comisiei informațiile necesare și nu pentru analizarea cheltuielilor sale administrative; totuși, regretă lipsa de informații cu privire la randamentul CRIS;
 201. regretă lipsa de la bun început a unei strategii clare pe termen lung care să stabilească obiectivele și funcționarea CRIS, fapt ce a condus până la urmă la o proliferare de sarcini fără o viziune coerentă;
 202. regretă că CRIS ar trebui să includă un mecanism standard pentru stratificarea confidențialității datelor și a drepturilor de acces ale utilizatorilor; consideră că ar trebui înființat un astfel de mecanism pentru a se asigura un nivel adecvat de confidențialitate și de integritate a datelor;
 203. este îngrijorat de securitatea insuficientă a sistemului; remarcă, de asemenea, că definirea responsabilităților din sfera securității este insuficientă și neclară, ceea ce creează riscuri grave cu privire la securitatea datelor; subliniază că datele trebuie să respecte întrutotul criteriile elaborate de Comitetul de asistență pentru dezvoltare;
 204. reamintește Comisiei importanța respectării normelor privind protecția datelor; critică faptul că notificările transmise responsabilului cu protecția datelor nu acopereau în mod explicit și CV-urile atașate la fișele din CRIS (punctul 74);
 205. solicită Comisiei să remedieze fără întârziere toate deficiențele și să dea curs tuturor recomandărilor prezentate de Parlament și de Curte;

Partea a X-a - Raportul special nr. 6/2012 al Curții de Conturi Europene intitulat „Asistența acordată de Uniunea Europeană comunității cipriote turce”

206. reamintește că auditul a analizat la nivel global dacă Comisia gestionează în mod eficace instrumentul de sprijin financiar al UE pentru comunitatea cipriotă turcă;
207. invită Comisia pentru bugete și Comisia pentru control bugetar să țină seama de constatările prezentei rezoluții atunci când negociază noul cadru financiar multianual (2014 – 2020), fără a aduce atingere rezultatului final, pentru a se ține seama de recomandarea Curții de Conturi privind o planificare mai adecvată, o bună și durabilă implementare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 389/2006¹ astfel încât să nu presupună includerea unui teritoriu extern;
208. își exprimă acordul cu concluziile din Raportul special al Curții de Conturi, că „programul a obținut deja anumite rezultate pozitive, însă sustenabilitatea acestora este deseori pusă la îndoială, în special din cauza incertitudinii cu privire la finanțarea viitoare din partea UE”, că Comisia „a fost în măsură să dezvolte un program care abordează și ierarhizează în mod adecvat totalitatea sectoarelor la care fac referire obiectivele regulamentului”, precum și că, „în fața unor constrângeri semnificative, Comisia a reușit, de asemenea, să înființeze în mod rapid un birou de gestionare a programului în partea de nord a Ciprului și să utilizeze metode de implementare și măsuri de atenuare a riscurilor în mare măsură adecvate; principalele deficiențe în gestionarea programului au fost cauzate de faptul că biroul de sprijin local nu a funcționat în cadrul unor proceduri mai clar deconcentrate, asemenea delegațiilor UE, precum și de faptul că anumite contracte de angajare erau prea scurte pentru ca personalul contractual să poată gestiona proiectele finanțate de la lansarea lor și până la finalizare; în plus, monitorizarea din cadrul gestiunii comune cu ONU s-a dovedit insuficientă”;
209. observă că programul a permis acordarea de asistență mai multor beneficiari diferiți din cadrul comunității cipriote turce; regretă totuși că nu a fost posibil să se implementeze cel mai mare proiect din cadrul programului, construirea unei uzine de desalinizare a apei de mare (27,5 milioane de euro), din cauza restricțiilor impuse de armata turcă; consideră că acest lucru reprezintă un serios pas înapoi pentru program;
210. subliniază importanța continuării furnizării de asistență comunității cipriote turce, în conformitate cu dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 389/2006, așa cum a menționat și Comisia în răspunsul său la raportul special al Curții de Conturi; subliniază importanța apropierei comunității cipriote turce de Uniune pentru a facilita procesul de reunificare; prin urmare, este de părere că, în viitor, ar trebui majorate resursele alocate pentru (i) promovarea dezvoltării sociale și economice, (ii) dezvoltarea și restructurarea infrastructurilor, (iii) reconciliere, măsuri pentru instaurarea unui climat de încredere și sprijin pentru societatea civilă, (iv) apropierea comunității cipriote turce de Uniune, (v)

¹ Regulamentul (CE) nr. 389/2006 al Consiliului din 27 februarie 2006 privind crearea unui instrument de sprijin financiar în scopul de a încuraja dezvoltarea economică a comunității cipriote turce și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2667/2000 privind Agenția Europeană pentru Reconstrucție (JO L 65, 7.3.2006, p. 5).

elaborarea de acte legislative aliniate cu acquis-ul comunitar, (vi) pregătirea punerii în aplicare a acquis-ului comunitar, precum și pentru încurajarea integrării economice drept un aspect prioritar, iar programele aferente care implică ambele comunități ar trebui să fie intensificate;

211. subliniază, în special, rolul fundamental al proiectelor care implică ambele comunități, cum ar fi Comisia pentru persoanele dispărute, în a clarifica soarta persoanelor dispărute și a contribui astfel la reconcilierea dintre cele două comunități; subliniază importanța garantării fondurilor necesare pentru activitatea Comisiei pentru persoanele dispărute și solicită Comisiei Europene, pentru a sprijini Comisia pentru persoanele dispărute, să solicite forțelor militare turce să permită accesul în zonele militare; subliniază necesitatea de a finanța proiecte de infrastructură destinate ambelor comunități și de a coopera mai eficient cu agențiile și programele ONU;
212. atrage atenția, de asemenea, asupra importanței de a sprijini în continuare activitatea Comisiei tehnice pentru patrimoniul cultural pentru a asigura restaurarea și conservarea siturilor istorice și religioase care constituie parte integrantă din patrimoniul cultural al Ciprului și o parte inseparabilă a patrimoniului cultural mondial;
213. constată că, de manieră mai generală, sustenabilitatea proiectelor este deseori incertă din cauza capacității administrative limitate, a adoptării cu întârziere a instrumentelor juridice relevante și a incertitudinilor cu privire la finanțarea viitoare obligatorie din partea beneficiarilor;
214. consideră, totodată, că este util să se țină seama de faptul că, la momentul auditului, nu se știa încă în mod precis dacă va fi pusă la dispoziție sau nu o finanțare suplimentară semnificativă în favoarea programului de asistență al Uniunii; constată că această incertitudine face mai dificilă gestionarea programului și are un impact negativ asupra eficacității și a sustenabilității acestuia;
215. ia act de recomandările Curții de Conturi, care iau în considerare diferite scenarii posibile, întemeiate atât pe evoluții în procesul de reunificare, cât și pe nivelul viitoarei asistențe din partea Uniunii;
216. este de acord cu Comisia cu privire la faptul că, până la soluționarea problemei Ciprului, sprijinul acordat comunității cipriote turce ar trebui să se întemeieze în continuare pe Regulamentul (CE) nr. 389/2006;
217. ia act cu satisfacție de faptul că intervențiile reflectă obiectivele programului, în pofida numărului ridicat de sectoare care trebuiau acoperite, a adoptării tardive a Regulamentului (CE) nr. 389/2006 și a lipsei unei perspective multianuale;
218. constată totuși cu îngrijorare că Comisia s-a confruntat cu constrângeri semnificative în ceea ce privește instituirea și implementarea programului, că o serie de factori au prejudiciat eficacitatea biroului de sprijin la nivel local al Comisiei, că procedurile de implementare a programului nu sunt întotdeauna eficace și că, în pofida anumitor rezultate, există un risc cu privire la sustenabilitatea proiectelor;
219. ia act de situația descrisă în Raportul special al Curții de Conturi; constată că Comisia a

adoptat un număr de inițiative și că, de la data auditului respectiv, s-au realizat mai multe progrese în ceea ce privește eficiența;

220. salută și finalizarea cu succes a operațiunilor prin intermediul gestiunii comune cu Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD);
221. regretă abandonarea proiectului de construcție a unei uzine de desalinizare a apei de mare, ceea ce reprezintă un neajuns regretabil; reamintește că acest proiect reprezenta nu doar principalul proiect din sectorul apei, ci și cel mai mare proiect (reprezentând circa 10% din totalul finanțării contractate) finanțat în cadrul instrumentului, iar uzina planificată trebuia să furnizeze 23 000 m³ de apă potabilă curată pe zi destinată să satisfacă nevoile unui număr de aproximativ 100 000 de persoane; reamintește că alimentarea cu apă devine o problemă a cărei importanță este în continuă creștere, ca urmare a unei diminuări cu 40 % a cantităților medii anuale de precipitații în ultimii 30 de ani; este profund îngrijorat de anularea proiectului ca urmare a restricțiilor impuse de armata turcă contractantului cipriot grec și de faptul că, odată ridicate acele restricții în martie 2010, contractorul nu a mai fost dispus să continue, invocând adversitățile pe care le-a avut de înfruntat, ceea ce înseamnă că această problemă gravă de mediu nu va fi abordată; invită Comisia aibă în vedere posibilitatea reînnoirii proiectului;
222. insistă, cu toate acestea, asupra faptului că interesele financiare ale Comisiei au fost protejate prin anularea proiectului privind uzina de desalinizare a apei; constată că nu s-au efectuat plăți în temeiul contractului de construcție;
223. regretă profund faptul că întârzierile au afectat majoritatea acțiunilor care vizau infrastructurile locale și urbane, deși în cele mai multe cazuri întârzierile erau cauzate de dificultățile politice și de necesara verificare a proprietății funciare, ce se situează, în mare parte, în afara controlului Comisiei și al PNUD;
224. aprobă concluziile Curții de Conturi conform cărora programul a avut deja rezultate pozitive și a acordat asistență unor numeroși beneficiari din partea turcă a insulei, printre care fermieri, studenți și persoane ce utilizează noile puncte de trecere; atrage atenția asupra faptului că permanența programului este pusă sub semnul întrebării, mai ales din cauza incertitudinii privind viitoarea finanțare acordată de UE;
225. salută concluzia Curții de Conturi, potrivit căreia, în pofida contextului politic dificil și a unui calendar strâns, Comisia a reușit să elaboreze un program care reflectă obiectivele Regulamentului (CE) nr. 389/2006 și să înființeze în mod rapid un birou de gestionare a programului și să introducă mecanisme de implementare adecvate;
226. subliniază caracterul tranzitoriu și excepțional al asistenței UE în favoarea comunității cipriote turce, în așteptarea reunificării Ciprului; constată că Comisia sprijină continuarea asistenței către comunitatea cipriotă turcă până la soluționarea durabilă a problemei cipriote în temeiul Regulamentului (CE) nr. 389/2006;
227. ia act de concluziile și recomandările prezentate în Raportul special nr. 6/2012; recomandă Comisiei să ia în considerare experiența acumulată în implementarea programului și, după caz, să propună măsuri de îmbunătățire și să informeze Parlamentul în consecință; propune ca sprijinul financiar acordat de Uniune pentru

dezvoltarea economică a comunității cipriote turce să țină seama nu doar de proiectele noi, ci și de nevoia de a asigura sustenabilitatea proiectelor existente, atunci când se adoptă decizii cu privire la alocarea oricărei finanțări viitoare, pe baza cadrului juridic existent și în conformitate cu obiectivele Regulamentului (CE) nr. 389/2006 al Consiliului;

228. consideră că Uniunea ar trebui să acorde în continuare asistență pentru facilitarea procesului de reunificare a Ciprului; în acest sens, recomandă Comisiei să urmărească în continuare cele cinci obiective ale Regulamentului (CE) nr. 389/2006, sprijinind, printre altele, proiectele adresate ambelor comunități, proiectele de instaurare a unui climat de încredere, activitățile legate de persoanele dispărute, măsurile de promovare a societății civile (inclusiv cele adresate minorităților armeană și maronită), de conservare și restaurare a siturilor istorice, măsurile de protecție a mediului, precum și cele de dezvoltare economică și socială și de transpunere a acquis-ului comunitar;
229. solicită Comisiei să maximizeze circulația informațiilor privind licitațiile pentru programele de reconciliere și de consolidare a societății civile; subliniază în special necesitatea de a sprijini programele pentru integrare socioeconomică și pentru emanciparea femeilor care vizează comunitatea cipriotă turcă;

Partea a XI-a - Raportul special nr. 7/2012 al Curții de Conturi intitulat „Reforma organizării comune a pieței vitivinicole: progresele realizate până în prezent”

230. salută Raportul special nr. 7/2012 al Curții de Conturi intitulat „Reforma organizării comune a pieței vitivinicole: progresele realizate până în prezent”, care se axează pe progresele înregistrate ca urmare a reformei organizării comune a pieței vitivinicole introduse de Consiliu în 2008; recunoaște că obiectivul primar al auditului a fost evaluarea progreselor privind unul dintre principalele obiective ale reformei, și anume îmbunătățirea echilibrului dintre cerere și ofertă;
231. reamintește că reforma organizării comune a pieței vitivinicole a vizat obținerea unui echilibru între cerere și ofertă și că printre instrumentele sale financiare principale s-au numărat o schemă temporară de defrișare și instituirea unor programe de sprijin naționale care au permis fiecărui stat membru să aleagă dintre cele 11 măsuri disponibile pe cele pe care le-a considerat cele mai adecvate pentru situația sa specifică;
232. subliniază că auditul s-a axat pe cele două măsuri care reprezintă domeniile majore de cheltuieli: „defrișarea” și „restructurarea și reconversia plantațiilor viticole”, pentru măsura de defrișare fiind puse la dispoziție 1 074 milioane EUR în perioada de aplicare de trei ani cuprinsă între 2008-2009 și 2010-2011, iar pentru măsura de restructurare și reconversie fiind alocate 4 200 milioane EUR pentru perioada de zece ani din 2001 până în 2010;
233. observă că Uniunea este cel mai mare producător de vinuri din lume, având o suprafață viticolă de 3,5 milioane de hectare (ha); reamintește că, în campania viticolă 2007-2008, Uniunea a produs aproximativ 160 de milioane de hectolitri (hl) de vin, ceea ce reprezintă circa 60 % din producția mondială; observă, de asemenea, că s-a înregistrat o presiune descendentă asupra prețurilor vinurilor la nivelul producătorilor, agravată de o reducere generală a consumului de vin în Uniune în perioada de 20 de ani anterioară anului 2009;
234. constată că în Raportul special nr. 7/2012 se precizează că, deși cererile depuse pentru schema de defrișare depășeau 350 000 ha, impactul acesteia a fost limitat din cauza nivelului-țintă fix de 175 000 ha, în final fiind defrișate cu ajutorul din partea Uniunii doar 160 550 ha; Curtea de Conturi estimează că, în final, schema de defrișare a redus suprafața înscrisă în inventarul plantațiilor viticole cu aproximativ 5 %, echivalentul unei cantități de vin retrase de aproximativ 10,2 milioane hl sau 6 % din producția utilizabilă; cu toate acestea, subliniază că de la începutul reformei a fost defrișat mult mai mult teren, în total 300 000 ha, și că nu a fost furnizat niciun ajutor din partea UE în ceea ce privește circa 140 000 ha din respectivul teren, valoare care nu apare în Raportul special nr. 7/2012;
235. constată că Curtea de Conturi conchide că, în ceea ce privește măsura de defrișare, schema ar fi putut fi mai eficientă și mai puțin costisitoare, deoarece ratele ajutorului au crescut la niveluri prea ridicate în primul și în al doilea an, în timp ce cererea pentru această măsură a depășit nivelul-țintă chiar și atunci când ratele au fost reduse la nivelul lor original în cursul celui de al treilea an, ultimul an al schemei;

236. constată că Curtea de Conturi consideră că defrișarea nu a vizat întotdeauna plantațiile viticole mai puțin competitive sau mai puțin viabile și că schema a finanțat defrișarea unor plantații viticole care fuseseră deja restructurate și care erau, în principiu, competitive; constată cu regret faptul că aceste cazuri contravin obiectivelor politice ale reformei;
237. constată că Raportul special nr. 7/2012 a subliniat că reducerea preconizată a producției nu s-a concretizat din cauza utilizării insuficiente a unor instrumente de organizare comună a pieței precum recoltarea în stare verde și promovarea, precum și din cauza respingerii de către Consiliu a propunerii Comisiei de a se interzice îmbogățirea prin adaos de zaharoză;
238. constată că Raportul special nr. 7/2012 recunoaște că măsurile de restructurare au contribuit la îmbunătățirea competitivității sectorului, dar au provocat și o creștere a randamentelor în anumite state membre, contrabalansând eforturile de reducere a ofertei de pe piață;
239. constată că Curtea de Conturi observă că Comisia nu a efectuat o evaluare aprofundată a impactului potențial al liberalizării drepturilor de plantare programate pentru cel târziu 2018 și consideră că o astfel de evaluare este necesară pentru a realiza o estimare a echilibrului dintre cerere și ofertă în sectorul vitivinicol;
240. ia act de preocupările Curții de Conturi cu privire la faptul că Uniunea a finanțat măsura de defrișare cu scopul de a reduce producția excedentară de vin, în timp ce, în anumite cazuri, măsura de restructurare și reconversie a dus la creșterea randamentelor unor plantații viticole; consideră totuși că randamentele mai mari pot face vinurile mai competitive, dar îndeamnă insistent Comisia să se asigure că există o strategie adecvată pentru a evita dezechilibrele;
241. este întrutotul de acord cu ideea potrivit căreia ar fi trebuit să se evite defrișarea de plantații viticole modernizate prin clarificarea dispozițiilor existente pentru a evita posibilitățile vaste de interpretare și prin stabilirea unor criterii de eligibilitate suplimentare care să fie legate de plantație, și nu doar de fermier;
242. este de părere că Comisia ar trebui să revizuiască măsurile de restructurare pentru a le consolida eficacitatea și să păstreze măsurile din cadrul programelor anterioare care s-au dovedit reușite pentru a spori competitivitatea sectorului; așteaptă din partea Comisiei să se asigure că programele naționale ale statelor membre și măsurile de restructurare și reconversie sunt conforme cu obiectivul reformei, în special cu schema de plată unică; în plus, solicită Comisiei să îmbunătățească dispozițiile actuale pentru a permite fermierilor să se adapteze mai bine la semnalele pieței și să asigure o mai bună concordanță între ofertă și produsele solicitate;
243. solicită Comisiei să promoveze măsuri pentru a proteja cele mai bune tradiții vitivinicole ale Uniunii, ceea ce presupune în principal asigurarea coeziunii socioeconomice și protejarea mediului și a peisajului în multe zone rurale în care se practică aceste activități;

244. consideră că Comisia ar trebui să realizeze o estimare actualizată regulat a echilibrului dintre cererea și oferta din sectorul vitivinicol pe baza unei analize statistice a variabilelor sectorului, ținând seama de rezultatele pozitive ale măsurilor de restructurare și reconversie; consideră că, pe baza acestei estimări, Comisia ar fi trebuit să stabilească zona vizată de măsura de defrișare și este de părere că, în viitor, Comisia ar trebui să evalueze dacă este necesar să se îmbunătățească orice alte măsuri pentru a remedia eventualele dezechilibre pe baza estimării respective;
245. insistă asupra necesității de a realiza o evaluare aprofundată a impactului liberalizării drepturilor de plantare, în conformitate cu recomandarea Curții de Conturi; solicită Comisiei să evalueze consecințele potențiale ale eliminării acestui regim cu scopul de a adopta deciziile cele mai convenabile pentru a garanta echilibrarea pieței vitivinicole; ia act de opinia majorității statelor membre, care se împotrivesc deciziei de eliminare a acestui sistem, opinie împărtășită și de Parlament în Rezoluția sa din 23 iunie 2011 referitoare la PAC în perspectiva anului 2020: cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii¹;
246. subliniază că, deși cererea de vin de la nivelul Uniunii a scăzut în ultimele decenii, în ultimii ani s-a înregistrat o creștere reală a exporturilor către țări terțe, care nu a fost abordată în Raportul special nr. 7/2012; consideră că aplicarea unor măsuri de promovare a exportului de vinuri de calitate ar contribui la reducerea excedentelor de producție;
247. îndeamnă Comisia să ia măsuri pentru a garanta că statele membre care folosesc sume forfetare la hectar pentru a calcula plățile dispun de mecanisme adecvate de control al agențiilor de plăți, mecanisme care să garanteze că fermierii nu primesc compensații excesive, să standardizeze estimarea costurilor pentru ca variațiile costurilor estimate pentru măsuri comparabile să fie reduse la minimum ;
248. solicită Comisiei să ia măsuri adecvate pentru a stabili comparabilitatea și un nivel acceptabil de standardizare a măsurilor întemeiate pe articolul 103q din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP)²;
249. consideră că, în plus față de exportul de vinuri de calitate către țări terțe, un sprijin mai mare pentru consumul de vinuri europene în cadrul Uniunii ar contribui, de asemenea, la reducerea excedentelor de producție;
250. solicită Comisiei să relanseze o politică de promovare a sectorului vitivinicol și să îi îmbunătățească competitivitatea pe piață internă, inclusiv prin campanii de informare pentru adulți privind consumul responsabil de vin și privind calitățile și caracteristicile sale prin care să se sublinieze originile culturale ale vinurilor europene; în plus, solicită Comisiei să analizeze adoptarea unei strategii europene de creștere a exporturilor către țări terțe;

¹ JO C 390 E, 18.12.2012, p. 49.

² JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

Partea a XII-a - Raportul special nr. 9/2012 al Curții de Conturi, intitulat „Audit privind sistemul de control care reglementează producția, procesarea, distribuția și importurile de produse ecologice”

251. salută Raportul special nr. 9/2012 al Curții de Conturi și aprobă concluziile Curții de Conturi; regretă totuși faptul că doar șase state membre au făcut obiectul vizitelor de audit, chiar dacă acestea sunt statele cele mai afectate;
252. aprobă recomandările Curții de Conturi, îndeosebi în legătură cu trasabilitatea și comerțul transfrontalier cu produse ecologice;
253. constată că, raportat la întreaga piață alimentară, consumul de produse ecologice reprezintă mai puțin de 2%, chiar dacă, după toate probabilitățile, această tendință este în creștere;
254. reliefează faptul că importanța producției ecologice nu se limitează la o alimentație sănătoasă; consideră că agricultura ecologică reprezintă o abordare a producției agricole care are un caracter novator, se bazează pe cunoaștere, prevede utilizarea eficientă a resurselor și poate impulsiona dezvoltarea rurală și ocuparea forței de muncă; consideră că utilizarea pe o scară mai largă a biotehnologiilor și creșterea producției ecologice ar putea aduce o „valoare adăugată europeană” agriculturii, având drept rezultat creșterea rolului Europei în contextul concurenței de la nivel mondial; constată că, în plus, astfel se contribuie la sustenabilitatea pe termen lung în materie de mediu, economie și pe plan social, de exemplu, prin atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, reducerea ritmului pierderii biodiversității și îmbunătățirea standardelor de bunăstare a animalelor;
255. reamintește că Parlamentul a sprijinit dintotdeauna agricultura ecologică și va continua să o sprijine și că a participat în mod activ la elaborarea legislației privind producția de alimente ecologice și normele referitoare la etichetarea acestor produse;
256. apreciază că, în contextul următorului cadru financiar multianual, producția de produse ecologice ar trebui să beneficieze de o atenție și o susținere sporite;
257. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că numeroase produse ecologice au prețuri mai ridicate decât cele ale produselor care nu au această clasificare; în consecință, consumatorii sensibili la criteriul prețului și persoanele cu venituri scăzute nu-și pot permite să achiziționeze aceste produse mai sănătoase sau dispun de o putere de cumpărare mai redusă în ceea ce privește aceste produse;
258. recunoaște că un sistem eficace de controale vizând producția ecologică creează o serie de obstacole pe care operatorii (inclusiv producătorii, importatorii și prelucrătorii) trebuie să le depășească, dar, în același timp, validează calitatea acestora, oferindu-le operatorilor credibilitate și, în paralel, permițându-le consumatorilor să aibă încredere în produsele etichetate ca produse ecologice;
259. atrage atenția asupra creșterii pieței alimentelor ecologice care provin atât din agricultura Uniunii Europene, cât și din bunuri importate, situație ce riscă să creeze

posibilități de apariție a unor practici comerciale neloiale, și atrage atenția asupra faptului că, din acest motiv, este necesar să se introducă sisteme de control mai stricte la nivelul Uniunii și al statelor membre; pune accentul pe necesitatea ca, prin intermediul controalelor, să se garanteze veritabilul caracter ecologic al produselor etichetate ca atare;

260. reamintește că răspunderea pentru supravegherea sistemelor de control revine Comisiei și îi adresează solicitarea de a realiza, împreună cu statele membre, o evaluare a principalelor constatări efectuate de Curtea de Conturi, în condițiile în care statelor membre le revine în mare măsură răspunderea pentru funcționarea sistemelor de control;
261. insistă asupra gradului de importanță al unor garanții suficiente cu privire la funcționarea eficace a sistemului și la capacitatea sa de a asigura menținerea încrederii consumatorilor;
262. solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte inițiative și propuneri de reglementări care să asigure soluționarea tuturor insuficiențelor evidențiate în Raportul special nr. 9/2012 până la sfârșitul anului 2013;
263. salută revizuirea legislației privind controalele, care urmează să fie efectuată de către Comisie, și orientările privind acreditarea, în curs de elaborare în cadrul Cooperării Europene pentru Acreditare, considerând-le drept o contribuție valoroasă la îmbunătățirea, în viitor, a punerii în aplicare;
264. pune accentul pe importanța fundamentală a unor condiții echitabile în aplicarea procedurilor de aprobare și supraveghere a organismelor de control; consideră că lacunele în materie cauzează diferențe la nivelul controlului etichetării ecologice, ceea ce crește riscul fraudelor sau al obținerii prin „cumpărare” a etichetării ecologice și, prin urmare, au consecințe negative asupra încrederii consumatorilor în etichetele ecologice;
265. își exprimă surpriza și îngrijorarea cu privire la concluzia Curții de Conturi potrivit căreia autoritățile competente ale statelor membre nu au documentat sau au documentat insuficient procedurile de aprobare și de supraveghere a organismelor de control pentru a se asigura că cerințele prevăzute de reglementări sunt respectate; solicită ca parlamentele naționale însărcinate cu controlul guvernelor statelor membre să fie informate în legătură cu această concluzie;
266. subliniază importanța esențială a independenței organismelor de control, inclusiv dacă acestea sunt autorități publice, în ceea ce privește menținerea reputației etichetelor ecologice;
267. salută îmbunătățirile aduse sistemelor informatice deja disponibile și consideră că acestea constituie componente esențiale ale unor controale eficace în viitor;
268. insistă asupra responsabilităților care le revin statelor membre în acest sens, la fel ca și în alte domenii, și consideră că reuniunile regulate ale Comitetului permanent pentru agricultura ecologică (SCOF) sunt deosebit de utile în ceea ce privește schimbul de bune practici și de informații dintre statele membre, Comisie și personalul țărilor terțe

care participă la sistemul de control; ia act totodată de comentariul formulat de Curtea de Conturi (punctul 75), conform căruia este necesar ca acest organism să-și îmbunătățească capacitatea de a proceda la schimburi de informații cu privire la funcționarea regimului de autorizare a importurilor;

269. subliniază importanța schimbului de informații de la nivelul statelor membre și dintre acestea și Comisie; prin urmare, solicită Comisiei să aplice măsuri corespunzătoare prin intermediul cărora să se asigure că fluxul de informații este pertinent, fiabil și are loc în timp util; solicită în mod deosebit Comisiei să adopte măsurile corespunzătoare pentru a accelera comunicarea referitoare la aspectele legate de certificarea ecologică și să crească gradul de fiabilitate al acestor informații, cum ar fi, de exemplu, cele transmise prin „Sistemul de informații privind agricultura ecologică”;
270. solicită statelor membre să înceteze, în mod anticipat, să mai acorde autorizații de import tranzitorii în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2083/92 al Consiliului¹, în cazul cărora perioada de acordare a fost prelungită de mai multe ori, iar Regulamentul (UE) nr. 1267/2011 al Comisiei din 6 decembrie 2011², în vigoare în prezent, prevede că statele membre nu vor mai putea să acorde acest tip de autorizație după 1 iulie 2014;
271. ia act de comentariul formulat în 2011, în cadrul Raportului anual de activitate al Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei, conform căruia produsele ecologice au fost indicate în mod eronat drept posibilă sursă de contaminare aflată la originea epidemiei de E. Coli; această informație a ridicat unele semne de întrebare cu privire la supravegherea agriculturii ecologice, iar anul menționat a fost marcat de mediatizarea pe scară largă a deficiențelor supravegherii și ale controalelor din sectorul agriculturii ecologice³, în principal ca urmare a unei fraude descoperite la sfârșitul anului sub formă de date falsificate și de etichetare drept ecologice a unor produse care nu îndeplineau acest criteriu;
272. ia act de rezervele exprimate în Raportul anual de activitate pe 2011 cu privire la posibilul risc care planează asupra reputației sistemul de control privind producția ecologică dacă acesta nu este aplicat în mod corespunzător în întreaga Uniune Europeană și la frontierele acesteia;
273. așteaptă auditul de monitorizare al Curții de Conturi, de peste trei ani, pentru a avea o imagine de ansamblu asupra măsurilor rectificative aplicate și a rezultatelor acestora;

¹ Regulamentul (CEE) nr. 2083/91 al Consiliului din 14 iulie 1992 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare (JO L 208, 24.07.1992, p. 15).

² Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1267/2011 al Comisiei din 6 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe (JO L 324, 7.12.2011, p. 9).

³ A se consulta Raportul anual de activitate al Direcției Generale Agricultură și Dezvoltare Rurală din cadrul Comisiei, p. 25.

Partea a XIII-a - Raportul special nr. 12/2012 al Curții de Conturi intitulat „Au reușit Comisia și Eurostat să îmbunătățească procesul vizând elaborarea de statistici europene fiabile și credibile?”

274. subliniază că:

- (a) Sistemul statistic european constă dintr-un parteneriat între autoritatea statistică a Uniunii, Eurostat, și institutele naționale de statistică, care sunt responsabile de coordonarea tuturor activităților la nivel național în vederea dezvoltării, elaborării și difuzării statisticilor europene și pot primi granturi de la bugetul Uniunii fără cereri prealabile de propuneri;
- (b) Comitetul Sistemului statistic european furnizează consultanță profesională pentru acest sistem;

275. observă că:

- (a) obiectivul de ansamblu al auditului a fost acela de a evalua dacă Eurostat și Comisia au îmbunătățit procesul vizând elaborarea de statistici europene fiabile și credibile;
- (b) în acest scop, Curtea de Conturi a abordat două aspecte: punerea în aplicare a Codului de bune practici al statisticilor europene (CBPSE) și gestionarea de către Eurostat a programului statistic european multianual;
- (c) auditul a abordat, de asemenea, contribuția Comitetului consultativ european pentru guvernanta statistică (ESGAB) și a Comitetului consultativ european pentru statistică (ESAC);

276. aprobă, în ansamblu, toate cele trei recomandări principale ale Curții de Conturi:

- (a) deoarece autoritățile statistice ale Uniunii și statelor membre au responsabilitatea comună de a veghea la păstrarea încrederii în procesul democratic în Europa, acestea ar trebui să consolideze sistemul statisticilor europene astfel încât să se garanteze existența independenței profesionale, alocarea unor resurse suficiente și o supraveghere eficientă, cu un sistem de sancțiuni și cu măsuri prompte de ameliorare în cazul situațiilor de nerespectare a standardelor de calitate;
- (b) pentru punerea deplină în aplicare a CBPSE, Comisia ar trebui:
 - să propună modificări ale cadrului de reglementare aplicabil elaborării statisticilor europene, modificări care să furnizeze, la nivelul UE și la nivel național, o bază solidă pentru evaluare, pentru impunerea aplicării și, acolo unde se dovedește necesar, pentru verificare și pentru inspecție, atât în ceea ce privește cadrul instituțional al elaborării de statistici, cât și procesele statistice și informațiile statistice rezultate;

- să ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea juridică referitor la natura obligației de a respecta CBPSE;
 - să propună crearea unei funcții de supraveghere care să exercite control asupra evaluărilor, a verificărilor și a inspecțiilor, acest lucru putându-se realiza, de exemplu, prin extinderea competențelor actuale ale ESGAB;
 - să consolideze independența profesională a statisticianului-șef al Uniunii Europene;
 - să își adapteze decizia internă cu privire la rolul Eurostat, aliniind-o la cerințele CBPSE, să ia măsuri astfel încât Eurostat să poată aplica fără restricții prevederile protocolului său referitor la accesul imparțial la date (și să retragă gradual mecanismul utilizării de credite operaționale subdelegate pentru elaborarea statisticilor, mecanism care face ca Eurostat să fie parțial dependent financiar de alte servicii din cadrul Comisiei);
 - să lanseze noul exercițiu de evaluări inter pares prevăzut de Comisie pentru 2013, asigurând examinarea respectării tuturor principiilor CBPSE, inclusiv o componentă externă solidă, care să permită realizarea de evaluări independente și obținerea de rezultate care să fie comparabile;
 - să analizeze posibilitatea introducerii de evaluări inter pares „continue” care să examineze, pe rând, domeniile statistice cele mai importante; să includă în sfera acestor evaluări întregul lanț de producție a statisticilor, inclusiv furnizorii de date administrative;
- (c) Eurostat ar trebui să valorifice la maximum posibilitățile oferite de viitorul program statistic european aferent perioadei 2013-2017 și, în special:
- să precizeze anual țintele și reperele, în cadrul programelor statistice anuale, și să organizeze o monitorizare adecvată;
 - să examineze posibilitatea revizuirii programului, dacă este cazul, pe parcursul implementării acestuia și să îl sincronizeze cu cadrul financiar multianual;
 - să reanalizeze sistematic prioritățile statistice, ținând seama de relevanța diverselor produse statistice și de costurile și sarcinile care revin Sistemului statistic european, membrilor acestuia, precum și respondenților și să încurajeze, în contextul definirii noilor priorități, inovația în domeniul statistic;
 - să furnizeze un sprijin mai bun pentru funcționarea Comitetului consultativ european pentru statistică, prin informații mai detaliate și mai precis orientate referitor la implicațiile bugetare și financiare ale deciziilor de programare statistică și referitor la implementarea programelor statistice;

- să simplifice gestiunea financiară a granturilor și să crească nivelul de eficiență a acestora, prin utilizarea unor bareme standard de costuri unitare, în cazul cheltuielilor de personal, și a sumelor forfetare, în cazul seturilor de date furnizate prin intermediul sondajelor;
 - să analizeze posibilitatea de a aplica, pentru gestionarea granturilor, un sistem bazat pe performanța obținută, care să depindă de un set de indicatori specificați și de obiective convenite;
 - să sprijine consolidarea concurenței în cadrul procedurilor de achiziții, în special prin creșterea ponderii deținute de criteriul prețului în procedura ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic și prin evitarea pragurilor minime care dăunează concurenței prețurilor;
277. salută răspunsurile în general constructive ale Comisiei și constată, în special, faptul că Comisia este de acord cu Curtea de Conturi că Uniunea Europeană, statele membre și autoritățile statistice ale acestora au responsabilitatea comună de a veghea la păstrarea încrederii în procesul democratic în Europa;
278. subliniază faptul că, așa cum a solicitat Curtea de Conturi, Comisia:
- (a) a prezentat o propunere de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 223/2009 (COM (2012)0167);
 - (b) a adoptat o nouă decizie internă privind Eurostat la 17 septembrie 2012; precum și
 - (c) a aprobat în septembrie 2011 o revizuire a CBPSE;
279. subliniază faptul că rolul de coordonare al institutelor naționale de statistică și al Eurostat în elaborarea de statistici europene trebuie să fie consolidat și sprijinit de noi modificări legislative, dacă este necesar; solicită ca ESGAB să fie transformat într-un organism de supraveghere independent care să fie însărcinat cu supravegherea evaluărilor, verificărilor și inspecțiilor în cadrul Sistemului statistic european; în acest scop, invită Comisia să elaboreze o propunere de regulament care să înlocuiască Decizia nr. 235/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de instituire a Comitetului consultativ european pentru guvernarea statistică¹, în prezent în vigoare;
280. subliniază faptul că Sistemul statistic european în sine trebuie să fie un factor de îmbunătățire sistemică pentru a-și adapta structurile și resursele la noile provocări; constată că, dată fiind creșterea cererii pentru statistici în condițiile scăderii resurselor, este necesară o schimbare sistemică a modului în care statisticile sunt elaborate, cu scopul de a îmbunătăți eficiența în continuare; subliniază că punerea în aplicare a viziunii pentru deceniul următor și a strategiei comune aferente a Sistemului statistic european nu mai poate fi amânată;

¹ JO L 73, 15.3.2008, p. 17.

281. subliniază necesitatea de a consolida în continuare guvernanta Sistemului statistic european și accentuează faptul că revizuirea în curs a structurii de guvernanta a Sistemului statistic european trebuie să fie finalizată rapid pentru a eficientiza canalele de luare a deciziilor și a transfera competențele de comitologie către Comitetul Sistemului statistic european; solicită Comisiei să clarifice poziția ESGAB în structura de guvernanta a Sistemului statistic european;
282. salută angajamentul Comisia de a pune pe deplin în aplicare CBPSE; constată totuși că CBPSE reprezintă încă o provocare pentru Sistemul statistic european în ansamblu și că este necesar să se acorde sprijin Eurostat și institutelor naționale de statistică în eforturile lor vizând punerea deplină în aplicare a CBPSE;
283. regretă faptul că, din cele 677 acțiuni de îmbunătățire identificate inițial pentru Sistemul statistic european pe parcursul evaluărilor inter pares externe efectuate în perioada 2006-2008, doar 71% au fost finalizate până în 2012; constată că o parte dintre acțiunile de îmbunătățire restante sunt deja depășite și că viteza de implementare a acestora este în scădere; salută, prin urmare, planurile pentru un nou set de evaluări inter pares, care să înceapă în 2013, inclusiv publicarea listei complete a acțiunilor restante și a calendarului pentru punerea în aplicare a acestora; subliniază importanța includerii unor procese externe de verificare la punerea în aplicare a noii runde de evaluări inter pares;
284. salută faptul că Comisia acceptă, în principiu, recomandările privind evaluările inter pares, introducerea unor ținte și repere precise în cadrul programelor statistice anuale, redefinirea priorităților și revizuirea programului 2013-2017, încurajarea inovării, o mai mare implicare a Comitetului consultativ european pentru statistică, simplificarea și îmbunătățirea eficienței gestiunii financiare a granturilor; ia act de faptul că Comisia este de acord, de asemenea, să evite o slăbire a concurenței prețurilor în procedurile de achiziții publice și să adapteze pragul existent și raportul pentru selectarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic și este mulțumit că dispozițiile din cadrul propunerii de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 223/2009 prezentate de Comisie menționează utilizarea de sume forfetare și acordul privind utilizarea de bareme standard de costuri unitare;
285. constată că o dispoziție din cadrul propunerii Comisiei de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 223/2009 consolidează principiul independenței statisticianului-șef al Uniunii Europene, dar nu prevede același mecanism pentru numirea sa, așa cum a recomandat Curtea de Conturi; subliniază că regulamentul modificat trebuie să definească rolul ESGAB în procedura de selecție a statisticianului-șef aplicată de Comisie și că ar trebui asigurate norme clare și publice de desemnare și eliberare din funcție a statisticianului-șef prin intermediul unor concursuri deschise și termene fixe, în conformitate cu CBPSE;
286. ia act de poziția Comisiei privind eliminarea treptată a subdelegării de credite pentru elaborarea de statistici.

o

o o

287. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi și de a asigura publicarea acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (seria L).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	18.3.2013
Rezultatul votului final	+ : 18 - : 2 0 : 6
Membri titulari prezenți la votul final	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Aldo Patriciello, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard
Membri supleanți prezenți la votul final	Jorgo Chatzimarkakis, Edit Herczog, Markus Pieper, Olle Schmidt, Derek Vaughan
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Birgit Collin-Langen, Peter Jahr